MEDLEMSBLAD FRA ODENSE LÆRERFORENING // ODENSELAERERFORENING.DK

NR 02 | MAJ 2017

Hun kæmpede sig tilbage!
side 14-15.

For mange elever mistrives.
side 6-7.

LÆRER BLADET

DANNELSE // De seneste år er dannelsen i folkeskolen skubbet til side i jagten på læringsmålstyring og læringsmaksimering, men nu er opmærksomheden om dannelsen vendt tilbage. I Odense er der nærmest tale om en kovending. – Det er dumt, vi har været så længe om at finde ud af det, sagde B&U-direktør Poul Anthoniussen på forvaltningens temamøde for nylig. Nu vil Anthoniussen prøve at finde et fælles tværfagligt dannelsesideal, men kan man det?

Læs lederen side 3
Læs artiklerne side 6 & 7
Læs reportagen side 8-9
Læs interviewet med pædagogisk filosof Thomas Rømer side 10-12

Dannelse tilbage i folkeskolen

– lærificeringen har taget overhånd

TEMA: DANNELSE

Susanne Crawley kalder 550 medarbejdere og andre til temadag om dannelse!

Hårdt men spændende, siger tillidsfolk

side 4-5

Odense Lærerforening
Danmarks Lærerforening kreds 82

Odense Lærerforening
Klaregade 19, 2. sal
5000 Odense C
Tlf. 6612 6890
082@dlf.org
Odenselaererforening.dk

Åbningstider
Mandag:
Kl. 9.00-16.00
Tirsdag og onsdag:
Kl. 9.00-15.00
Torsdag: Kl. 9.00-18.00
Fredag: Kl. 9.00-13.00
Formanden træffes efter aftale.

DLF/A - FYN
Klaregade 7, 1. sal
5000 Odense C
Tlf. 7010 0018

LærerBladet
Erik Schmidt,
ansv. redaktør
erik@fjordager.com
Bladet redigeres journalistisk. Lederne og den redaktionelle linje er ikke nødvendigvis udtryk for foreningens holdning.

Foto
Erik Schmidt
Forsidefoto: Arkivfoto. Elever fra 7. klasse på Agedrup Skole opfører „Jernbyrd".

Næste blad udkommer
Ca. 8. 9. 2017.
Deadline 18. 8. 2017

Redaktionen er afsluttet den 24. 4. 2017.
Oplag: 3000 stk.
Grafisk tilrettelægning og tryk:
Datagraf Communications.

INDHOLD

DANNELSE // – Folkeskolen skal tilbage på kundskabs- og dannelsessporet, og læreren må være en kulturel og samfundsaktiv person, så der igen kan frigøres ideer og pædagogisk energi, siger Thomas Aastrup Rømer, der er pædagogisk filosof og lektor ved Danmarks Institut for Pædagogik og Uddannelse. **side 8-9**

Giersing udvider og har ansat yderligere otte lærere på baggrund af svimlende 342 ansøgninger. Lærer Mette Uhrnfeldt nyder godt af frie rammer.
side 20-21

Børn skal ikke gøres til produkter i jagten på vækst, og PISA-faglighed er ikke tilstrækkelig, sagde rådkvinde Susanne Crawley og hendes B&U-direktør, Poul Anthoniussen på et stort anlagt temamøde for 550 medarbejdere.
side 8-9

– Jeg elsker det der med det skolepolitiske og det at prøve at påvirke beslutningerne, siger Simone Lægteskov, der er tillidsrepræsentant på Enghaveskolen på niende år. – Jeg trives virkelig med det og kan også godt lide slagsmålene.
side 4-5

3 **Leder: Den usynlige dannelse**
4 **Lærerne vil gerne have mere ansvar**
6 **At være god nok er ikke længere godt nok**
8 **Crawley vil have lys på dannelsen**
10 **Kun krav om fuld implementering**
11 **Der er virkelig brug for uro!**
14 **Jeg har kæmpet mig tilbage**
16 **OLF mener – om lokalaftalen år 2**
19 **Lokalaftalen forlænget**
20 **Privatskoler vælger mellem guld**
23 **De tager i byen med drenge der har høretab**

TEMA

LOKALAFTALEN FORNYET

Den 8. marts 2017 besluttede et enigt byråd, at lokalaftalen imellem Odense Kommune og Odense Lærerforening forlænges til og med skoleåret 2017/2018.

Der har været generel tilfredshed med aftalens indhold fra begge parter, men grundet den sene politiske beslutning om lokalaftalen for 16/17, har det i praksis været svært at efterleve dens intentioner. Derfor lægges der op til en grundig evaluering af aftalen i 17/18.

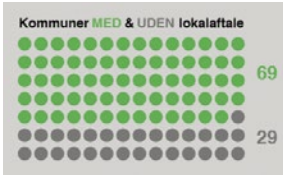

Så mange kommuner har indgået lokalaftaler med lærerne.
Kilde: DLF

NU IGEN LOKALLØN TIL LÆRERNE

I seneste overenskomstår var Odense Kommune ikke villige til at forhandle 0,2% af lønsummen til lærerne, selvom de fleste andre faggrupper fik det. Lærerne er ikke nødlidende, hed det fra kommunens forhandlere i de noget tilspidsede forhandlinger med OLF.

I indeværende overenskomstår har chefgruppen i B&U-forvaltningen dog sadlet om og har besluttet, at der er 0,2% af lønsummen til udmøntning i 2017 for alle overenskomstgrupper – dermed også lærerne. Endnu et vendepunkt i Odense!

Den usynlige dannelse

Erik Schmidt
LærerBladets
redaktør

DANNELSE // har som aktivt begreb i en årrække været lige så uønsket og ildeset i folkeskolens politiske forandringsproces, som rød sodavand i Valhalla.

Der er nemlig tale om en usynlig læring, der ikke kan omsættes i læringsteknikernes talmaskiner, og ligesom sjælen hverken kan vejes eller måles.

Mange lærere og pædagogiske filosoffer har længe vândet sig over kulturtømningen i folkeskolen, og kompetence- og læringsideologien er blevet mødt med hovedrysten, uvilje og solid analytisk kritik.

I Odense har lærerforeningen i lang tid været optaget af at prikke hul på den ensidige opfattelse, at al undervisning bør udspændes mellem mål og evaluering og dermed gøres til et teknisk anliggende om output. Folkeskolens formålsparagraf og fagformålene er langt bredere orienteret mod kultur, humanisme, fællesskab og demokrati.

I foråret havde foreningen inviteret til foredrag med lærer Mette Frederiksen om „Formålsstyret undervisning", og under overskriften „Hvad vil vi med skolen" har OLF sammen med andre arrangeret møder med den hensigt at få genrejst dannelses- og formålsdiskussionen.

B&U-rådkvinde Susanne Crawley Larsen, der trods sin smalle politiske platform, har en evne til at sætte sine mærkesager igennem, annoncerede for nylig, at dannelse i skolen skal nyde fremme – blandt andet gennem ansættelsen af flere lærere og pædagoger. Desuden indkaldte hun for nylig medarbejdere og andre til en temadag om dannelse.

Det skal hun bestemt ikke have utak for. Det er særdeles tiltrængt – og udtryk for politisk mod.

Men det er ikke uden problemer at ville skabe politisk konsensus om en definition af et pædagogisk begreb.

Undervisningen i skolen har et særligt dannelsespotentiale, og hvert fag har sit. Det vil være uklogt at gøre dannelsen til et veldefineret produkt, der vil kunne udsættes for en ny styrings- og målebestræbelse. Eller eksproprieres af bevægelsen for dannelse til arbejdsmarkedet. Dannelsen hører ikke hjemme på et marked og skal ikke tæmmes og sættes i bur.

Nogen siger, at begrebet er så luftigt, at man kan lægge alt i det. Derfor kan man ikke diskutere det. Det er imidlertid, hvad pædagogiske filosoffer har gjort gennem mange år. Det er en diskussion, der holder begrebet spændstigt og levende.

Tidligere studielektor i pædagogik, Holger Henriksen, nævner forfatteren Meïr Aron Goldschmidt (1819-87) for dette forsøg på at nærme sig begrebet: „Dannelse er den udviklede evne til opmærksomhed."

Mere præcist handler dannelse i skolen ifølge idehistorikeren Jens Erik Kristensen om, at et individ skal overskride sin selvcentrerede horisont og forstå sig selv som del af en større sammenhæng som led i dannelsen af en mere moden og myndig individualitet. Dannelse forstås som en evne til fri selvstændig tænkning og til at træffe selvstændige moralske afgørelser.

Almendannelse betoner tilsvarende den individuelle tilegnelse af almen viden og indsigt, herunder historisk, kulturel og global forståelse.

Men vi hverken kan eller skal opnå fuld kontrol med elevernes læring. Dannelse er usynlig læring, og læreprocesser foregår oftest uden for bevidsthedens og målesystemernes rækkevidde.

Vi hverken kan eller skal opnå fuld kontrol med elevernes læring. Dannelse er usynlig læring, og læreprocesser foregår oftest uden for bevidsthedens og målesystemernes rækkevidde.

DANNELSE GENNEM FAGENES FORMÅL

Odense Lærerforening har gennem en længere periode arbejdet på at sætte fokus på dannelse. Blandt andet har foreningen arrangeret foredrag med Morten Albæk og salondebat. Senest holdt Steffen Brandt et oplæg med sang og fortællinger efter generalforsamlingen. Alt dette for at skabe et fokus på at dannelse og uddannelse går hånd i hånd, frem for et ensidigt fokus på test og målstyring.

For at understrege dette har OLF fået lavet en plakat, som kommer ud på alle skoler og til mange andre interessenter, hvor man under overskriften „Hvad skal vi med skolen?", kan læse, hvordan vejen til dannelse går gennem folkeskolens og fagenes formål.

"Dannelse er at åbne sluserne for begivenheden og sanseligheden og at lade tanken møde og blive formet af verden."

Steen Nepper Larsen, lektor, DPU

OLF MØDES MED POLITIKERNE

Den politiske positionering blandt partierne frem mod efterårets kommunevalg er allerede i gang, og folkeskolen er det område, vælgerne er mest optagede af, viser en undersøgelse.

Odense Lærerforening er klar til at spille en aktiv rolle for en god folkeskole med høj kvalitet og arbejdsvilkår, der fremmer dette. Det gælder både før, under og efter et valg.

For tiden holder Odense Lærerforening møder med de politiske partier. Der arrangeres også dialogmøde med hele Børn- og Ungeudvalget og i efteråret afholdes et valgarrangement.

LÆRERNE VIL GERNE HAVE MERE ANSVAR

TILLIDSREPRÆSENTANTENS VILKÅR // Som tillidsrepræsentant har man ikke længere ret og pligt til at forhandle væsentlige forhold på arbejdspladsen. Det gjorde arbejdstidsloven fra 2013 op med og dermed også med det fælles ansvar. Det går på flere skoler ud over arbejdsmiljøet, løsningen af opgaver i hverdagen og det fælles fodslag.

tekst: ERIK SCHMIDT

BERETNING

VILKÅRENE FOR TILLIDSREPRÆSENTANTER ændrede sig drastisk i 2013 med vedtagelse af arbejdstidsloven (lov 409), der gjorde op med det fælles ansvar, som lederne og lærerne havde for arbejdstidsaftalen.

Som tillidsrepræsentant har man ikke længere ret og pligt til at forhandle større og væsentlige forhold omkring arbejdet.

Juliane Ludvigsen fra Agedrup Skole trådte i 2013 et skridt tilbage fra tillidshvervet efter at have været tillidsrepræsentant (TR) gennem næsten 17 år. I dag er hun TR-suppleant, og hun er ikke glad for de nye arbejdsgivertoner.

– Det har for mange konkret betydet, at der ikke er beskrivelser og tidsrammer for masser af arbejdsopgaver. Faktisk er der det stort set kun undervisningslektioner, der er tidsrammer for.

– Den sociale kapital på arbejdspladserne er raslet ned. Tillidsrepræsentanter har ikke ret gode muligheder for at sikre gennemsigtighed og retfærdighed i opgavefordelingen på skolerne, hvilket har svækket dem og lærerne.

– Lederne har ikke længere en person at lave bindende aftaler for lærergruppen med, så et system uden en overenskomst er ineffektivt og mere usikkert og tilfældigt, især når der sammenlignes mellem forskellige skoler i kommunen.

Juliane Ludvigsen mener, at tillidsrepræsentanternes arbejdsfelt er blevet meget svært at navigere i, selv om lokalaftalen giver noget at holde i.

– Lederne og kommunerne har brug for en fælles aftale med lærerne og tillidsrepræsentanterne, så der kan blive fælles fodslag om folkeskolen.

THOMAS I HØJE BØLGER

For Thomas Harton Andersen, der har været tillidsrepræsentant på Søhusskolen siden maj 2015, men tidligere var suppleant, har jobbet været hårdt, men spændende.

Han har haft alvorlige sammenstød med skolens øverste ledelse. Ikke med souschefen og afdelingslederen. Det har blandt andet drejet sig om en dårligt håndteret forflyttelsessag, der har påvirket trivslen blandt lærerne og givet røde tal i trivselsrapporten. Ledelsen ville holde på en lærer, der ikke var uddannet. Efter en længere sagsgang måtte ledelsen række hånden frem.

Efter en anden sag, hvor bølgerne gik højt, og Thomas blandt andet blev beskyldt for at gå lærerforeningens ærinde, måtte han trække stikket og sygemelde sig en uges tid.

– Men jeg synes, jeg er kommet godt ud af det. Forholdene på skolen er blevet markant bedre. Jeg har en fornemmelse af, at forvaltningen også har blandet sig lidt.

– Der blev holdt to møder med lærerne om, hvordan vi kunne skabe en bedre hverdag på skolen. Vi havde Susanne Skov, der er konsulent, til at stå for mødet, som lederne var med til, og ordet var frit.

– Vi skulle fortælle, hvad der rørte sig på skolen, og hun brugte en lidt langhåret IGLO-model som redskab for problemløsningen.

– Vi skulle prøve at finde humøret igen, og det har vi nu fokus på både på afdelingsmøder og i årgangsteam.

Thomas har ikke altid følt sig godt informeret af ledelsen, men det gør han nu i kraft af en nyskabelse.

– Jeg havde hørt om nogle TRIO-møder på Havrehedskolen, hvor den nærmeste ledelse holdt møde med de tillidsvalgte en gang om måneden.

– Vores souschef og afdelingsleder holder nu møder med både mig og vores arbejdsmiljørepræsentant (AMR). De fodrer os godt med informationer. Lærernes faglige klub er velfungerende, og der er stort fremmøde.

– Det er vigtigt for mig, for så har jeg altid ryggen fri. Det giver mig bevægelsesfrihed.

Efter etableringen af TRIO-møderne føler Thomas også, at han bliver lyttet til og forstået.

– Jeg føler, at vi har fået sekulariseret beslutningssystemet. Vi er kommet i øjenhøjde med hinanden.

– Det er jo min forbandede pligt at gøre opmærksom på ting, der ikke fungerer. Kritik er en pligt, og ledelsen får kun succes, hvis lærerne får succes.

SIMONE ELSKER DET SKOLEPOLITISKE

Simone Lægteskov fra Enghaveskolen, der er en specialskole, er én af de garvede tillidsrepræsentanter. Hun har været lærernes TR i ni år, og hun er vild med det.

Simone Lægteskov fra Enghaveskolen elsker det skolepolitiske arbejde.

Jan Andersen fra Rosengårdskolen husker dengang, han som TR fik 400 timer.

Thomas Harton Andersen har været igennem en hård tid som TR på Søhusskolen, hvor han måtte trække stikket en uges tid. – Jobbet kan være hårdt, men det er spændende.

– Jeg elsker det der med det skolepolitiske og det at prøve at påvirke beslutningerne. Jeg trives virkelig med det og kan også godt lide slagsmålene. Jeg tror, jeg ville havne i et tomrum, hvis jeg stoppede som tillidsrepræsentant.

Som mange andre tillidsrepræsentanter har hun taget Danmarks Lærerforenings TR-uddannelse, og hun føler sig godt rustet til opgaven, selv om den har ændret karakter de seneste år.

– Jeg har lært noget forhandlingsteknik, om skriftlighed og om, hvilke kampe, der er værd at tage.

Men Simone lægger meget vægt på at være med til at løse opgaver på skolen i samarbejde med skoleledelsen.

– Det er hjerteblod for mig, og vores samarbejde med ledelsen er blevet godt. Jeg underviser mere end tidligere og har kun to timer om ugen i balanceret reduktion på grund af mit TR-arbejde. Jeg kan også godt mærke, at ledelsen har fået mere travlt. Vi mødes ikke så tit som tidligere, og kommunikationen kunne være bedre.

Simone har indimellem haft nogle svære år, men det var mest på grund af bøvl med en tidligere mellemleder. Hun har altid haft opbakningen fra kollegerne, føler hun, og hun har god støtte fra sin AMR-kollega, Birgitte Machon, og fra lærerforeningen.

JAN MØDES MED LEDELSEN HVER UGE

Jan Andersen fra Rosengårdskolen har som tillidsrepræsentant tidligere fået helt op til 400 timer om året til sit TR-arbejde.

Det var dengang, man fik 150 timer + 3,2 t. pr. lærer – dog minimum 190 t.

– Vi blev sat fuldstændig tilbage i 2013, men i dag har jeg 250 timer til jobbet.

– Vi har jo ikke en TR-aftale med Odense Kommune, men jeg ved, det er med i lærerforeningens ønskekatalog.

– Det er altid bedst med aftaler, så man ved, hvad man har med at gøre. Det giver ro på arbejdspladsen.

Jan har været TR siden år 2000, og han føler sig godt imødekommet og inddraget med briefinger fra ledelsen og møder med skolelederen hver fredag.

– Dialogen skaber tillid, og vi har åbenhed og højt til loftet. Vi kan godt sige, hvis der er noget, vi gerne vil have bragt i orden. Ledelsen kender vores kritikpunkter.

Skoleledelsen er gode til at udmønte den forventede tid til opgaveløsninger på opgaveoversigten.

Der er 70 lærere på skolen, og der er god opbakning til møderne i Faglig Klub 3-4 gange om året.

Skole var uden tillidsrepræsentant i 18 måneder

Nu er der endelig valgt en TR på Sanderumskolen

tekst: ERIK SCHMIDT

PÅ SANDERUMSKOLEN HAR det i 18 måneder ikke været muligt at få valgt en tillidsrepræsentant. Ifølge OLF's næstformand, Dennis Vikkelsø, har der været et noget anstrengt samarbejde med ledelsen.

– Det er en af grundene til, at ingen har ville tage TR-opgaven. Det er vi forhåbentligt forbi nu. Det er ikke godt for lærerne at være uden TR, og ledelsen har også anerkendt, at det er et problem.

Nu er det endelig lykkedes at få valgt en ny tillidsrepræsentant.

– Der er netop blevet afholdt valg, og lærerne har valgt Helle Ravnborg, som allerede har stor TR-erfaring, fortæller Dennis Vikkelsø, der har forestået valget.

De seneste 18 måneder har han som fællestillidsmand selv fungeret som tillidsrepræsentant på Sanderumskolen.

– Vi meddelte Odense Kommune, at vi anmeldte mig som TR på skolen, siger Dennis Vikkelsø.

Jeg håber, at det i B&U-forvaltningen giver anledning til bekymring, at det ikke har været muligt at vælge en tillidsrepræsentant samtidig med, at der har været røde trivselstal flere år i træk.

– Men situationen med en TR, der ikke selv er på skolen har ikke været ikke optimal. – Jeg var ikke ansat der, så jeg kunne ikke i hverdagen have fingeren på pulsen. Derfor har jeg også hele tiden set det som min opgave, at få valgt en TR på Sanderumskolen.

Dennis Vikkelsø og skolens leder, havde aftalt et forløb, der skulle gøde jorden for et valg, og på et fælles møde, fortalte lederen, hvordan hun agtede at skabe rammer for, at en tillidsvalgt ville kunne udfylde sin rolle.

Dennis fortalte om de formelle ting med funktion, rettigheder, pligter og roller.

– Der kommer tidspunkter, hvor man mere tydeligt sidder på hver sin side af bordet. Så skal man anerkende og respektere rollerne. Og så skal både ledelsen og kollegaerne passe godt på sin TR.

Som fællestillidsmand i Odense Lærerforening har Dennis Vikkelsø i 18 måneder fungeret som TR på Sanderumskolen.

At være god nok er ikke længere godt nok

ELEVMISTRIVSEL // Nogle elever drøner derudaf for at opfylde de stigende krav, mens andre giver op. – Den store mellemgruppe, man havde før, synes jeg ikke er så synlig mere, siger Anette Helmer fra Rasmus Rask Skolen. Ida Clemensen fra Hunderupskolen mener, at formålsparagraffen må have mere opmærksomhed og dannelsen mere plads.

tekst: ERIK SCHMIDT

BERETNING

ET STIGENDE PRÆSTATIONS-PRES i skolen tvinger danske børn og unge til at rette opmærksomheden mod mål og test. Nysgerrigheden og glæden ved at lære i et fællesskab er aftagende.

Det har ført til øget mistrivsel blandt mange elever. Gruppen af målrettede børn og unge er vokset, men det er også gruppen af elever, der giver op og begiver sig ind i en alternativ virkelighed med egne relevanskriterier. Det sidste er skidt for samfundet og formentlig også for disse elever selv. De bliver hægtet af uddannelsessporet.

Det gav eksperter og forskere udtryk for, da Danske Underviserorganisationers Samråd for nylig afholdt en høring i Fællessalen på Christiansborg. Lærernes formand Anders Bondo Christensen åbnede høringen, som blev styret af uddannelsesredaktør Jacob Fuglsang og lukket af formanden for Gymnasieskolernes Lærerforening Annette Nordstrøm.

Fra Odense Lærerforening deltog Ida Holm Clemensen og Anette Essler Helmer, og de kom hjem med masser af inspiration og overskud.

MELLEMGRUPPEN SKRUMPER

Især lektor Mette Pless ramte i sit oplæg, hvad Anette oplever som lærer på Rasmus Rask-skolen.

– Det var spot on i forhold til, hvad jeg oplever ude i klasserne. Vi har en ret stor gruppe, der bare drøner derudaf efter topkaraktererne, og så har vi nogen, som altså bare falder af og nærmest giver op. Mange drenge deltager ikke i det der ræs. De falder lidt af og fester rundt.

Mange elever oplever, at de hele tiden skal præstere, siger Anette.

– Der er uddannelsesparathedsvurdering, karakterer, elevplaner og nationale test, og så påvirker samfundsdebatten dem også meget. Det med at man skal blive til noget. Man skal helst have sig et arbejde, man skal være social og se godt ud og iscenesætte sig selv.

– Jeg oplever også velfungerende piger, som kører derudaf, og indimellem giver de åbentlyst udtryk for, at dagligdagen er hård, og at de føler sig udmattede. Den store mellemgruppe, man havde før, synes jeg ikke er så synlig mere.

DET NORMALE ER BLEVET INDSNÆVRET

På baggrund af en undersøgelse, som Mette Pless havde været med til at lave om unges motivation i „udskolingen", konkluderede hun, at det normale er blevet indsnævret. Der er ensidigt fokus på det rigtige svar, der kan skabe en nulfejlskultur, som hæmmer nye læringsmuligheder.

– Det at være god nok er ikke længere godt nok, sagde hun ifølge Anette.

Mette Pless havde studeret motivationsfaktorer hos de unge.

– Man kan motiveres af at få viden. Man kan også motiveres af at præstere, og så er der mestringsmotivation, der handler om at kunne noget. Relationsmotivation handler om, at man kan lide at gøre ting i samspil med andre, og involveringsmotivation er, når man tænder på at være en del af et fællesskab.

Men præstationsmotivationen er efterhånden den eneste bærende motivationsfaktor, sagde Mette Pless.

– Fokus på viden, mestring, relationer og fællesskab er ude, og det er ikke godt for undervisningsmiljøet og læringen med et ensidigt fokus på præstation.

DRØMME UDEN SPRÆL

De øvrige oplæg kom fra professor Carsten Obel, lektor Heidi Andersen og Kenneth Salomonsen fra „Ungdomsbureauet".

Kenneth Salomonsens erfaring var, at magtesløsheden blandt de unge er stor.

– Tilliden til, at man kan have en indflydelse på både sit eget liv og samfundslivet, er meget lille.

Han fortalte også om en lille uformel undersøgelse i en „drømmeworkshop", han havde etableret på Roskildefestivalen. Fire ud af fem drømte om uddannelse og karriere, når de drømte. Der var højst overraskende for ham ikke plads til drømme med lidt mere spræl i.

– De unges drømme dæmpes af tidspres og forventningspres, sagde han.

DETTE HALDAN RASMUSSEN-DIGT HAR IDA CLEMENSEN HÆNGT OP I „SIN" KLASSE

NOGET OM AT FØLE SIG GREBET

I går sprang alting ud
som Gud bestemte.
I dag sprang jomfru Olsen
ud fra femte.

Men da en sanger stod
og kvad om våren,
fortrød hun springet,
før hun ramte gården.

Og da hun syntes godt
om hans tenor,
lod hun sig gribe af
hans skønne ord.

Halfdan Rasmussen,
fra Tosserier, 1960

– Det er dejligt, at dannelsesdagsordenen igen er blevet aktuel. At vi som fagforening understøttes i at fremme den dagsorden, men det er også en støtte til mig som almindelig lærer.
Det siger Ida Clemensen fra Hunderupskolen (t.h.), der sammen med Anette Essler Helmer fra Rasmus Rask Skolen var til et inspirerende møde i Fællessalen på Christiansborg. Mødet handlede egentlig om børns mistrivsel, men kom altså også til at handle om dannelse.

Carsten Obel problematiserede i sit oplæg, at man gør skolens indhold til et økonomisk spørgsmål. Han slog på, at man skal gentænke den klassiske folkeskole, for den havde meget at byde på med henblik på at gøre børn og unge mere alsidige og robuste.

– Det var godt at høre, siger Ida.

BEFRIENDE

For Ida Clemensen var høringen et tegn på, at den ensidige opmærksomhed om mål, test og evaluering i folkeskolen er ved at flytte sig.

– Det er altså befriende at komme til sådan en høring og få en fornemmelse af, at andre er klar over, at folkeskolen er på afveje. At få lidt luft og indse, at det her må gå over. Jeg synes, jeg hver dag udsættes for at skulle gøre noget i min undervisning, der er dybt forkert, for vi kan jo ikke blive fri for de her målbare mål. En del af fælles mål er jo læringsmål.

– Det er dejligt, at dannelsesdagsordenen igen er blevet aktuel. At vi som fagforening understøttes i at fremme den dagsorden, men det er også en støtte til mig som almindelig lærer.

Anette er klasselærer i en ottende klasse, som efter hendes eget udsagn er krævende, og hun var glad for at opleve en slags legitimering af, at uddannelse til livsduelighed også er et centralt tema i skolen.

– Det her målhelvede er op ad bakke, når en klasse har så mange trivselsproblemer.

Både Anette og Ida prøver bevidst at tage sig tid til en åben samtale med deres elever om livet og hverdagens dilemmaer.

– Vi har ikke den samme tid som før reformen og arbejdstidsloven, siger Ida. – Overhovedet ikke.

– Det kan mærkes samlet set, og det er nok også med til at forstærke den tendens, at vi ser, at flere elever simpelthen mistrives. Men vi tager tiden, selv om man somme tider næsten kan havne i dårlig samvittighed, eller føle vi laver en overspringshandling. Vi skal jo nå alle de her fælles mål. Altså man skal passe på ikke selv at havne i den tankegang, ikke! Vi er nødt til at være meget opmærksomme på vores praksis.

– Vi har timer til understøttende undervisning liggende om formiddagen, og der har jeg gjort opmærksom på, at klassens tid også ligger. Så vi tager os tid til samtale.

– Det har sjovt nok været en kamp, for der er en forestilling om, at den tid skulle bruges til at være ude og løbe eller hoppe, men nu er vi nået til, at de her samtaler har en værdi i sig selv.

Ida, der er klasselærer i en niende klasse med matematik og tysk, prøver at støtte sine elever i, at det skal kunne lade sig gøre at feste og have et liv omkring sig, som inspirerer uden hele tiden at skulle være fokuseret på at score højt på mål.

– Jeg drøfter med eleverne, hvad der er godt at lave, og hvad er rart. Altså prøver at få rejst diskussioner om, hvad der har betydning. Jeg kan fx finde på at inddrage Halfdan Rasmussens lille, fine digt, Noget om at føle sig grebet, som jeg gjorde for nylig. Nu hænger det i klasseværelset. Eller nogle ting, Svend Brinkmann har skrevet, som kunne bidrage til vores samtale om, hvorfor man tonser derudaf uden at vide, hvorfor man gør det. Eller folkeskolens formålsparagraf. Hvad er det egentlig, der står der?

FORMÅLSPARAGRAFFEN OVERSES

På konferencen om stigende pres og mistrivsel hos børn og unge efterlyste lokalpolitikeren Henrik Poulsen fra Furesø Kommune (S), at politikere blev bevidste om at bruge formålsparagraffens stk. 2 og 3, hvor der netop står, at skolen skal skabe rammer for oplevelse, fordybelse og virkelyst. Han pegede på, at formålsparagraffen var trængt op i en krog i forhold til alle de her målbare mål.

Ida Clemensen mener, at lærerne og skolelederne i Odense har en bedre mulighed for at holde fast i folkeskolens formål frem for målstyret undervisning, fordi dannelse er nævnt som et indsatsområde, når de ekstra midler fra skatteprocenten skal fordeles.

BØRNELÆGE KRITISERER REFORM

Børnelæge Karen Tilma kritiserer i Nyhederne TV2 børns vilkår under skolereform og testtyranni:

– Der er lange skoledage med larm i klasserne, der er inklusion. De bliver testet konstant. De bliver målt og vejet. Allerede i børnehaverne er der mangel på voksne, som kan give børnene nærvær. Der er den ene uddannelsesreform efter den anden. Hvis politikerne bliver ved med at stresse og presse det her samfund, og især børnene, så får vi altså nogle generationer, der dårligt nok ved, hvem de selv er, mener Karen Tilma. (...)

– Aldrig har jeg skrevet så mange recepter på syrehæmmende medicin. Det her er jo helt galt. Syrehæmmende medicin – vi snakker børn. Det er alt sammen stress. Det er jo helt forfærdeligt, fastslår hun.

Inden for de seneste to år har hun skrevet flere end 150 lægeerklæringer til børn, der har brug for at gå mindre tid i skole.

Nyheder, TV2.dk, 17. 4. 2017

CRAWLEY VIL HAVE LYS PÅ DANNELSEN

DANNELSE // Børn skal ikke gøres til produkter i jagten på vækst, og PISA-faglighed er ikke tilstrækkelig, sagde rådkvinde Susanne Crawley og hendes B&U-direktør på et stort anlagt temamøde for 550 deltagere. Mødet var indledningen til en proces, der skal føre frem til en fælles, tværfaglig forståelse af dannelse. Men hvordan reagerer en effektstyret kommune på dannelse?

Susanne Crawley Larsen, der er B&U-rådkvinde (R), fik uforbeholden ros af Per Schultz Jørgensen for sit initiativ.

tekst: ERIK SCHMIDT

BERETNING & KOMMENTAR

– JEG HAR været med i mange år, men jeg har ikke før oplevet noget som denne dag, sagde børne- og familieforskeren Per Schultz Jørgensen, der også er dr. phil., i sin indledning.

Med denne bemærkning indledte den lille store mand i dansk socialpsykologi sit bidrag til det store dannelsesarrangement i Odense Congress Center den 20. april 2017, som arrangørerne måske lovlig hipt og Champions League-agtigt havde kaldt for „Kick-off på dannelse".

Det var en kæmperos til rådkvinde Crawley og direktør Anthoniussen for at trodse de børnepolitiske strømninger og sætte dannelsen på dagsordenen.

I øvrigt gik resten af B&U-udvalget glip af denne ros. Ikke én eneste af udvalgets medlemmer ud over Crawley var mødt op.

Det er ikke forkert, når Schultz Jørgensen siger, at han har været med i mange år. Han er 84 år, og det var i sig selv en oplevelse at se ham indtage scenen med adrætte skridt og at holde tre kvarters kvalitetsoplæg om at styrke børns karakterdannelse – uden manuskript.

POLITIET PÅ PLADS

På forreste række sad på de reserverede pladser blandt andre politidirektør Kit Claudi Grøn og en kollega i tjenesteuniformerne. De var der formentlig ikke af sikkerhedsmæssige grunde. Mere som et udtryk for arrangementets vigtighed og forvaltningens ønske om konsensus hele vejen rundt i de fagprofessionelles rækker.

Som arrangement betragtet var der ikke noget at komme efter. Susanne Crawleys kommunikationschef, Jacob Vestergaard, viste sig at være en ferm toastmaster, der lettere tilbagelænet og muntert, men seriøst styrede showet. Ikke for meget, ikke for lidt.

Der var både tænkt på højkultur i form af mezzosopranen Merete Laursen og lavkultur, hvis man må kalde det det, i form af hip-hop og singersongwriter-musik fra Ung Nord.

Ikke mindst var der veltempererede og kvalificerede indlæg de fire oplægsholdere, der ud over Per Schultz Jørgensen talte hjerneforsker Peter Lund Madsen, rektor Stefan Hermann fra UC Metropol og gymnasielærer Mette With Hagensen fra Skole og Forældre.

Havde konferencen handlet om dannelse i skolen og ikke mere generelt og tværfagligt om dannelse, kunne castingen af oplægsholderne måske have været skarpere. Vi har pædagogiske filosoffer, som har arbejdet meget mere med pædagogikkens dannelsesbegreb og -tradition, end konferencens oplægsholdere.

Men i tværfaglig formidlingskraft gjorde de et overbevisende indtryk. Schultz Jørgensen med sin ro, store viden og personlige troværdighed, Peter Lund Madsen med sine spændende perspektiver, sine finurlige indfald og Dr. Lieberkind-agtige diktion (for hvem der er så gamle at have oplevet den gamle magister i zoologi på tv), Stefan Hermann med sine skarpe, men ikke nødvendigvis af den grund rigtige analyser, sit overskud og sin sikre stil og endelig Mette With Hagensen med sin jordbundne, praktiske fornuft.

ENERGI TIL FAGGRUPPERNE

Læg hertil et klogt velkomstindlæg fra Susanne Crawley, for hvem dannelse er en politisk mærkesag. „Børn skal ikke gøres til produkter i jagten på vækst," sagde hun blandt andet.

Hun er idépolitikeren, og hendes gode kemi og mange samtaler med lærerforeningens formand, Anne-Mette Kæseler Jensen, har også haft betydning for, at det nu er blevet vigtigt og stuerent at give dannelsen opmærksomhed.

Hendes direktør, Poul Anthoniussen, der kan noget fra en scene, leverede desuden et lytteværdigt nøgleindlæg, som nok er værd at nærlæse. For hvad er det lige præcist, at forvalt-

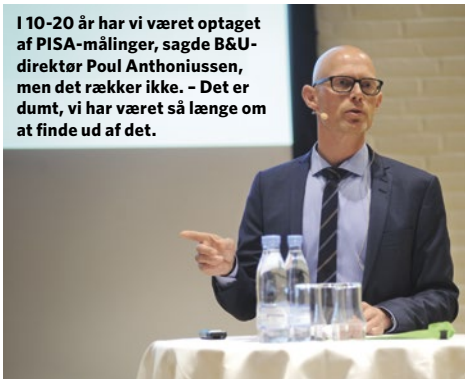
I 10-20 år har vi været optaget af PISA-målinger, sagde B&U-direktør Poul Anthoniussen, men det rækker ikke. – Det er dumt, vi har været så længe om at finde ud af det.

Vi skal ikke gå i takt på denne dagsorden, men finde frem til nogle pejlemærker, så medarbejdere ikke fægter i blinde.

Poul Anthoniussen, B&U-direktør, Odense

ningen sigter efter? Er det en fælles operationel definition på tværfaglig dannelse? Er det et bredt formuleret dannelsesideal. Er det forslag til aktiviteter og samværsformer, eller er det opstilling af en række prioriterede værdier og dyder? Det var faktisk lidt uklart.

Det er det vist også for Anthoniussen, og han opforderede da også faggrupperne til at gå på opdagelse sammen med forvaltningen. – Vi skal gøre det her sammen, sagde han. – Vi ved ikke, om vi kan formulere et dannelsesideal. Vi skal ikke gå i takt på denne dagsorden, men finde frem til nogle pejlemærker, så medarbejdere ikke fægter i blinde.

B&U-direktøren talte også lovende om at „give energi til faggrupperne og gøre det på et oplyst grundlag", at „finde en balance mellem styring og understøtning" og at indføre „en tæthed" mellem forvaltningen og professionsgrupperne.

Mere foruroligende sagde han også: „Vi er jo et system, der nu træder frem, og jeg er repræsentant for systemet", og „vi er en effektstyret kommune, og vi skal vise politikerne, hvad der kommer ud af bestræbelserne." Sidst på dagen fremhævede han Stefan Hermanns udsagn om, at „dannelse ikke kan bruges som et skjold mod styring", og meget tydelig var han, da han sagde: „Vi slipper ikke af med mål- og effektstyring. Glem det!"

Men ét af de største problemer med dannelse i skolen er, at den kræver et frirum, og at den ikke kan mål- og effektstyres uden at forsvinde som dug for solen. Med mindre man ved dannelse alene forstår en villet stræben efter gode, gamle dyder, som både Stefan Hermann og Per Schultz Jørgensen gjorde sig til talsmænd for. Et katalog over dyder – er det, hvad der skal komme ud af dannelsesbestræbelserne? Ikke at der er noget i vejen med oprigtighed, grundighed, udholdenhed, robusthed, ærgerrighed og selvbeherskelse. Tværtimod.

DANNELSE ER EN PÆDAGOGISK PROCES

Men dannelse er en pædagogisk proces. Ikke et katalog. Og kald det venligst ikke „en rejse". Det ord er optaget af DR's X-Factor.

Kører det ikke i ring, det her? Er konservativt blevet til progressivt, er progressivt blevet til konservativt, og er Stefan Hermann nu pludselig blevet enig med psykologiprofessor Svend Brinkmann, der plæderer for gode, gamle dyder og „ståsteder"? Ham kritiserede Hermann jo ellers i Information i august 2016 for at være populist! De er måske ikke helt enige om statens rolle, men alligevel. Den samme Stefan Hermann efterlyste sammen med professor Ove Kaj Pedersen tidligere et aktivt modspil fra fagforeningerne og de fagprofessionelle i forsøget på at løse de komplekse udfordringer i den offentlige sektor.

Aaaarh! Lærere skal jo tænke i undervisning og didaktik – ikke i at løse den offentlige sektors problemer. Stefan Hermans betragtninger om dannelse bliver underordnet hans syn på de styringsmæssige udfordringer i den offentlige sektor!

I Hermanns oplæg, „Kampen om dannelsen", skitserede han netop de to positioner, den politisk-administrative og den konservativt-restaurative, som ødelæggende modpoler i hovedkonflikten om dannelse – for derefter selv at finde en gylden middelvej. Men det må siges at være en tynd skitse, for kritikken af den offentlige styring kommer ikke mest fra nationalkonservative kredse. Den kommer fra venstre og højre, fra fagprofessionelle og fra pædagogiske filosoffer. Fra Merete Riisager, Uffe Elbæk og Pernille Skipper og faktisk også Mette Frederiksen, ja hele raden rundt.

DET BLIVER RØVSVÆRT

Er Poul Anthoniussen på Stefan Hermanns position?

Vi ved det ikke! Men han forudsagde, at arbejdet med at finde en fælles forståelse af dannelsesbegrebet ville blive svært, og for ligesom at understrege det, uddybede han: Det bliver røvsvært!

Det har Poul Anthoniussen ganske givet ret i. Ikke mindst, hvis der skal findes en midtnormal mellem dannelsens domæner og mellem dannelse som pædagogisk norm, social norm, samfundsmæssig norm, og opdragelsesmæssig norm.

Hvad skal der ske? Poul Anthoniussen sagde, at der er sendt invitationer ud til fagorganisationer, og at forvaltningen „holder snor i det". B&U-udvalget skal „nikke til et format" i det tidlige efterår, og der arbejdes videre. Ik' å', tilføjede han på esbjerggensisk og kiggede ud på publikum, der kvitterede med smil og klap.

Politidirektør Kit Claudi Grøn-Iversen og hendes kollega på forreste række.

Rektor Stefan Hermann havde et nyt bud på pædagogisk progressivitet.

Børne- og familieforskeren Per Schultz Jørgensen talte om karakterdannelse.

Mennesker kan få fællesskaber til at fungere, sagde hjerneforskeren Peter Lund Madsen.

Kun krav om fuld implementering – ikke fuld anvendelse

Læreren må selv afgøre, hvordan MinUddannelse mest hensigtsmæssigt anvendes

tekst: ERIK SCHMIDT

BERETNING

B&U-FORVALTNINGEN STILLER IFØLGE lærerforeningens næstformand, Dennis Vikkelsø kun krav om, at MinUddannelse er fuldt implementeret med udgangen af 2017. Altså med vægten lagt på implementeret.

– Det vil sige, at læringsplatformen findes på alle maskiner, og at lærerne anvender den.

Det har forvaltningen ifølge Dennis redegjort for i den kommunale følgegruppe, som han er medlem af.

– Det har aldrig været et krav fra forvaltningen, at alle funktioner i MinUddannelse skal tages i brug. Det hedder fuld anvendelse! Altså med vægten lagt på anvendelse.

Det har tilsyneladende været en udbredt misforståelse, når fuld implementering er blevet opfattet således, at alt tages i anvendelse.

Læreren skal i stedet bare have adgang fra sin maskine og skal anvende systemet, så det giver mening.

Dennis Vikkelsø mener dog ikke, det ændrer ved den kendsgerning, at MinUddannelse er bygget op som en maskine, der skal fodres for at blive mæt.

– I følgegruppen blev vi præsenteret for et eksempel på en elevplan, der fyldte 30 sider, blot fordi systemets logik var blevet fulgt. Det er jo vanvittigt, siger Dennis Vikkelsø fra Odense Lærerforening.

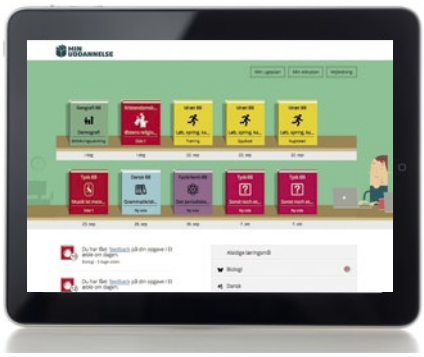

– Føden er læringsmål og evaluering af læringsmål. Følges systemets logik, kan man ende med at drukne både sig selv, elever og forældre i ubrugelig læringsdata.

– I følgegruppen blev vi præsenteret for et eksempel på en elevplan, der fyldte 30 sider, blot fordi systemets logik var blevet fulgt. 30 sider! Det er jo vanvittigt.

Lærerforeningens næstformand konkluderer, at så længe MinUddannelse er et system, der skal anvendes, må det afgøres af læreren, hvordan det mest hensigtsmæssigt kan fungere.

24 nye lærerstillinger i spil

De ni lærere, der er indstillet til forflyttelse, er førstevælgere

tekst: ERIK SCHMIDT

BERETNING

ANTALLET AF OVERTALLIGE lærere udgør ni, der indstilles til forflyttelse. Der er ifølge Odense Kommune 24 nye stillinger i spil.

I Odense Lærerforening havde den første udmelding vakt forundring, siger formanden, Anne-Mette Kæseler Jensen.

– Først havde vi nemlig hørt, at der var 19 lærere, der skulle forflyttes. Desuden 1 overtallig børnehaveklasseleder til 1 stilling.

Derfor tog foreningen kontakt til Odense Kommune.

– Vi var af den opfattelse, at de første tal var helt hen i vejret i lyset af, at pengene fra skattestigningen skulle indregnes.

Men torsdag den 20. april var meldingen, at der er 9 lærere, som skal forflyttes.

– Det er altså endt med en stilling til alle og plads til at vælge, siger Anne-Mette Kæseler Jensen.

Hvis der opstår flere stillinger eftersendes de til lærerne. Ifølge tidsplanen ved alle, når dette blad er udkommet, hvilken skole, de fremover skal arbejde på.

Fra skoleåret 2017 blev skolen på grund af provenuet fra skattestigningen tilført midler i størrelsesordenen 30-40 mio. kr., som på grund af et økonomisk efterslæb på en anden konto, skrumpede til ca. 20 mio. kr.

De første politiske meldinger lød derfor på 56 nye stillinger i folkeskolen. Hvor mange af de 24 stillinger, der reelt er nye og ikke blot skyldes pensioneringer o.l., er endnu uvist.

Lærerforeningen vil følge, om skattestigningen reelt udmøntes i nye stillinger.

Den pædagogiske filosof, Thomas Aastrup Rømers insisterende og direkte skrivestil, slår ofte gnister i debatten. Rømer insisterer på kritikken som redskab for tænkningen, men han stopper ikke her. Han sætter navn og adresse på kritikken. – Formålet er at frigøre pædagogisk energi, siger han.

DER ER VIRKELIG BRUG FOR URO

PÆDAGOGIK OG MAGT // „Læringsregimet" lukker skolernes, lærernes og elevernes horisont, mener pædagogisk filosof, Thomas Aastrup Rømer. Han ønsker mere kritik og ballade for at få folkeskolen tilbage på kundskabs- og dannelsessporet og læreren til at blive en kulturel og samfundsaktiv person, så der igen kan frigøres ideer og pædagogisk energi. Der bliver jo ikke anarki eller borgerkrig af den grund, siger han. – Kun en pluralitet af ideer.

tekst: ERIK SCHMIDT

BERETNING & INTERVIEW

DØREN IND TIL Thomas Aastrup Rømers lille og nøjsomme kontor på Institut for pædagogik og uddannelse på Aarhus Universitets Trøjborgafdeling er dekoreret med forsider fra bøger, han har skrevet, små tegninger og avisudklip.

Indenfor er der et skrivebord, en stol, en computer, stabler af bøger og en sammenfoldelig madras. Sidstnævnte i tilfælde af, at den hårdtarbejdende filosof har brug for en velgørende morfar.

Han er myreflittig. Han underviser, og ord og sætninger, som andre filosoffer har skrevet, bliver registreret og gjort til genstand for empiriske undersøgelser og analyser. Det, han forsker i og tænker og skriver om, skal ud og vekselvirke med andre forskere, med lærere og ikke mindst med folket.

Især det sidstnævnte adskiller ham fra mange af hans kolleger. Rømer er en flittig bruger af sociale medier, hvor han har et par tusind venner og følgere, og hans blog bliver fulgt af ➤

Man er nødt til at sprænge skoleforliget.

Lektor i pædagogisk filosofi, Thomas Aastrup Rømer, Institut for Pædagogik og Uddannelse, AU

mange. Herfra sender han ord og sætninger ud i samfundet. I kredsløb. Somme tider skriver han analytisk og afdækkende, somme tider polemisk, poetisk eller satirisk. Men altid i et opfindsomt, gnistrende og floskelfrit sprog.

Det er hans insisterende og direkte adresserende skrivestil, der slår gnister i debatten. Rømer insisterer på kritikken som redskab for tænkningen, men han stopper ikke her. Han sætter navn og adresse på kritikken.

Det har givet ham nogle blå mærker og indkaldelse til et par kammeratlige samtaler med sine overordnede på universitetet. Rømer er af nogle kolleger blevet beskyldt for cyber-bullying og det, der er værre. Selv har han opfattet stridspunkterne som nødvendige akademiske tvister, og sagerne er da også endt med, at Rømer er sluppet for tjenstlige anmærkninger.

– Jeg har måttet igennem nogle forholdsvis turbulente klageprocesser. Det har været med Dorthe Staunæs, Malou Juelskjær og Jens Rasmussen og også lidt småtteri med Lars Qvortrup. Men der er jo også mange, der kommer hen og siger, at det er supergodt, hvad jeg laver. Også nordiske forskere. Så der er vel et rum for det.

– Det er jo ikke sådan, at skældsordene bare fyger omkring. Jeg prøver at sætte mig ind i noget og at gennemgå en tekst. Jeg skriver om det, jeg kan se. Hvad folk vil gøre ved det, det må de jo selv om. Det er en kulturkritik, og derfor er det selvfølgelig også med navn. Det har det alle dage været. Brandes og Grundtvig har også haft deres modstandere. Det er en del af arbejdet.

UNDGÅR STRATEGIER OG ALLIANCER

Luften mellem nogle af de mest indflydelsesrige danske pædagogiske forskere og Thomas Aastrup Rømer er med andre ord kold og klar som en tidlig martsdag. Det er nogle af dem, han samler i fællesbetegnelsen Danmarks Pædagogiske Oligarki.

Som LærerBladet skrev om i februarnummeret, er professor Lars Qvortrup træt af ufrivilligt at blive „indlemmet" i et pædagogisk oligarki. Men det kan Rømer ikke tage sig af, siger han.

LB: Er det fair at rubricere fagfolk man er uenige med i en polemisk kategori?

– Jeg har bare beskrevet det, jeg har set. Men oligarki er også en faglig kategori fra den politiske teori. Der er et begrænset antal personer, der deler forskellige diskurser og sprogspil og måder at interagere på rent fagligt, og de understøttes af institutioner, organisationer og sidder sammen på kryds og tværs i centrale udvalg og miljøer. Det er et oligarki. Et fåmandsvælde. Det er ikke et specielt polemisk ord. Det er bare en beskrivelse af den form for magtstrukturering.

– Men du har ret i, at det i første omgang havde en polemisk funktion. Nu er det blevet et faktum for mig. Sociologer laver også bøger om magtelite. Der var denne her store undersøgelse af nogle RUC-sociologer, der mundede ud i udgivelsen af „Den danske magtelite", som er bygget op omkring oligarkibegrebet.

LB: Måske er de bare dygtigere.

– Jamen, jeg har det modsat. Jeg synes, at de, der ikke bliver udvalgt, er de dygtigste. Hvorfor skal Jens Rasmussen sidde i alle de der udvalg, når Peter Kemp ikke gør det. Er Jens Rasmussen bedre kvalificeret end Peter Kemp? Man er virkelig på tynd is, hvis man mener sådan noget. De mest smalle forskere, dem med det mindste udsyn, sættes til at styre landets pædagogiske område, og derfor får man også et smalt udsyn i betjeningen af myndigheder.

LB: Slider det ikke på dig med de konflikter. Tænker du slet ikke i strategiske alliancer?

– Ikke bevidst, nej! Men der er jo nogen, som mener lidt ligesom mig, og dem snakker jeg da med. Men jeg prøver at sige, at en pædagogisk filosofs opgave i samfundet er at undgå strategier og alliancer. Ellers har man ligesom pantsat sit fag. Det er også en måde, hvorpå filosofien kan trænge ind i samfundslivet. Det er den der særlige form for frihed for tanken, når man skriver det, man kan se.

LB: Du har lige kritiseret undervisningsminister Merete Riisager, som du tidligere var meget tilfreds med!

– Jeg kan se, at nogle af de der fine interviews, hun gav i starten med folkets skole, kundskaber og frihed - og jeg tror også, hun mener det - men der bliver mindre og mindre selvstændighed i de ting, hun efterhånden siger.

OPGØR MED PÆDAGOGIKKENS SPROG

Thomas Aastrup Rømer udgav i 2015 mammutbogen „Pædagogikkens to verdener", hvori han forsøgte at vise, at pædagogisk formål og praksis i disse år adskilles på en måde, så formålet glemmes eller ligefrem afvikles, og hvor praksis i samme sekund reduceres til ren anvendelse og instumentalisme under nye og teknokratiske formåls herredømme.

– Man har ligesom fået et helt andet sprog omkring pædagogiske spørgsmål. På den måde kan man godt sige, at den verden, der har fået magten, også er den verden, der gør op med det pædagogiske sprog. Det er en verden, der nødigt beskæftiger sig med indhold som andet end tekniske anledninger til at eleven „lærer at lære".

– Der er ikke rigtig noget indhold, ikke nogen omverden, ikke rigtig nogen proces og der mangler også fordybelse. Alle de der gamle ord reformuleres, så de bliver til midler i den nye verden. Demokrati går fx fra at være et pædagogisk mål og en del af en pædagogisk proces til at være et middel til at fremme andre mål, som har løsrevet sig fra pædagogikkens formål.

IKKE LÆNGERE FRIGØRENDE

LB: Hvad har du imod læringsmaksimering?

– Det er jo bare sådan et udtryk, der er dukket

På Thomas Rømers lille og spartanske kontor er der et skrivebord, en stol, en computer, stabler af bøger og en sammenfoldelig madras. Sidstnævnte i tilfælde af, at den hårdtarbejdende filosof har brug for en velgørende morfar.

Men jeg prøver at sige, at en pædagogisk filosofs opgave i samfundet er at undgå strategier og alliancer. Ellers har man ligesom pantsat sit fag.

Lektor i pædagogisk filosofi,
Thomas Aastrup Rømer,
Institut for Pædagogik og Uddannelse, AU

op. Der er ikke noget videnskabeligt indhold. Man kan finde det på administrative hjemmesider og i noget af John Hattie's arbejde. Men det er hele ideen med, at individuel læring står så centralt. Lige så snart du løsriver læringsbegrebet fra den øvrige pædagogik, så må alt andet bare indordne sig efter det. Alt bliver metode til at fremme læring.

– Det der engang på en måde var et frigørende begreb – Knud Illeris' læring så man kunne frigøre eleverne – det vender nu tilbage som en form for tvang. Det har ikke nogen frigørende karakter overhovedet. Som nærmest isolerer eleven fra sin om-verden. Ikke åbner omverdenen for eleven.

– Det er i hele den proces, at lærings-maksimering bliver et problem. Det lukker skolernes, lærernes og elevernes horisont om nogle bestemte operationaliserbare mål, som man så kan vinge af eller markere en progression på. Hele den der eksklusion af omverdenen, synes jeg er et stort problem. Hvis der ingen omverden er – hvad skal man så være her for? Det forstår jeg slet ikke.

LB: Det er vel kun i teorien. Der er jo nødt til at være et indhold? Man kan jo ikke undervise i ingenting!

– Men det betyder noget for praksis på den måde, at indholdet bliver teknificeret. Indholdet bliver markeret som læringsmål. Faget splittes op i små mål, som eleverne så scorer på. Det bliver på en måde ikke indhold, men metakognitionsprocesser. Det bliver at lære at lære, selvmonitorering, selvevaluering. Det bliver til metaprocesser, der fører til selvets egen vurdering af sig selv.

LÆRERENS DØMMEKRAFT ØDELÆGGES

LB:Hvad har du imod synlig læring?

–Det handler om, at eleven lærer at monitorere sig selv i forhold til på forhånd fastsatte læringsmål, og så kan man så at sige finde ud af, hvilke tilgange der fremmer, at eleven lærer de ting der.

– John Hattie, der står for det, bygger på et opgør med pædagogisk indhold. Han bygger på nogle teorier, der kaldes radikal konstruktivisme, som var meget udpræget i 90'erne, og som har præget vores hjemlige teorier rigtig kraftigt. Radikal konstruktivisme går simpelthen ud på, at viden og læring er knyttet til subjektive konstruktioner, det vil sige at indholdet forsvinder.

LB: Lars Qvortrup taler om at styrke lærernes dømmekraft. Kan den såkaldte datainformerede læring styrke lærerens dømmekraft?

– Nej, det vil ødelægge lærernes dømmekraft. Det læringsbegreb, Qvortrup bruger, det er etableret som et opgør med formål og indhold. Vi får bare data for at indfri læringsmål og operative måltal, og det er altså det modsatte af dømmekraft i alle de teorier, jeg kender til, for her er dømmekraften knyttet til, at der er en form for sammenhæng mellem formål, tænkning, praksis og situation.

–Der hvor dømmekraften er allermest i spil, det er der, hvor man er opmærksom på normative og formålsorienterede spørgsmål, man er opmærksom på forskellige former for vidensbasering og strukturerings omkring viden og helt konkret den situation, man står i - altså at tage stilling til hvad skal man gøre med den her elev, i den her klasse i den her skole. Det er de her elementer, der spiller sammen i den europæiske filosofis forståelse af dømmekraft.

–Det har Qvortrup afskåret sig fra ved at sige, at formålet parkerer vi ovre ved læringsministeren og KL og det hele, og så tager jeg mig af at finde nogle data frem, så læreren efterfølgende kan agere med henblik på at sammensætte læringsmål og data. Så får man en ekstrem indsnævret forståelse af, hvad dømmekraft er.

HVOR DER ER HANDLING ER DER HÅB

LB: Kan du kort beskrive, hvad der er tilbage af pædagogisk indhold i Den anden verden?

– Der er sådan set ikke noget tilbage ud over nogle atomiserede læringsmål. Faget er splittet op i nogle læringsmål, der står helt løsrevet fra hinanden. Der er ikke nogen grundlæggende refleksion over skolens og fagenes betydning og dybde eller noget som helst. Der er bare de der læringsmål. Når eleverne så har lært dem, så kan de blive vinget af efter et digitalt system, ikke? Det er en helt lukket proces.

LB: Men der er en del mennesker, der arbejder med praktisk pædagogik. Hvor kan fornyelsen komme fra, hvis de skal have et sprog, som de kan bruge i deres dagligdag? Hvor er håbet for praktikeren?

– Håbet kommer fra forskellige steder i samfundet. Fra kulturelle og samfundsaktive lærere, der er i vigør med deres fag. Fra pædagogik, samfundsdiskussionen, lærere, pædagoger, forfatterere og hvem, der i øvrigt synes, at sproget nu bliver lige lovlig stramt. Alle må jo bare sige til, der hvor de er. Der vil ske nogle ting i hvert fald. Det synes jeg også, man kan se nu. Der er en bevægelse og en vis modstand fra den anden verden mod de her processer.

– På det politiske niveau vil man nu pludselig gerne tale om dannelsesspørgsmål, efter at det har været totalt ude i 00'erne og nærmest noget, som de, der bar skolereformen igennem, gjorde grin med. Nu vil alle gerne tale om dannelse.

– Spørgsmålet er hvor dybt, det er, men man vil gerne snakke om det. Også i den pædagogiske debat er der mange, der har taget de her spørgsmål op på kryds og tværs. Der danner sig alternative forældreforeninger. Der er bevægelse. Hvor meget realpolitisk konsekvens det vil have, kan der være tvivl om. Men der er håb så længe der er handling. Der er stadig muligheder i dansk pædagogik. Man skal have vækket nogle sider af den kritiske tradition.

DER ER BRUG FOR SLAGSMÅL

LB: Debatten om folkeskolen spidser jo til, og der tegner sig et slagsmål, som måske ikke er specielt udviklende for folkeskolen. Skal man forsøge at skabe et nationalt kompromis om folkeskolen?

– Jeg synes helt klart, der er brug for slagsmål. Der er virkelig brug for uro. Vi er slet ikke der, hvor der skal indkaldes til en stor konsensusagtigt dialogmøde, for det vil helt sikkert blive på den anden pædagogiske verdens præmisser. Det er det, som hele policy-planet kører efter, for skoleforliget er der stadigvæk.

– Man er nødt til at sprænge skoleforliget, for alle, der er med i det, har ligesom accepteret hele den ånd, som skoleforliget er en del af. De tror bare, at det handler om lektiecaféer. Det bliver man efter min opfattelse nødt til at sprænge. Det er i hvert fald det, jeg vil. Alle forsøg på at lave kompromiser er virkelig dårligt. Det skal gøres endnu mere stridbart og uroligt og kritisk, simpelthen.

– Den der nye aftale, som KL har lavet med Skolelederne og BUPL og andre, det er jo en måde at slå ring om den ånd, som skolereformen er en del af. Derfor er jeg glad for, at Danmarks Lærerforening ikke gik ind i den aftale, og de begrundelser de havde for ikke at gå med. Det var lige præcis nogle af de rigtige begrundelser. FOA er jo også gået ud. Jo mere splittelse i den der form for organisering i policy-niveauet og implementeringsniveauet, jo bedre.

LB: Men er man ikke nødt til at have en ide om, hvor man vil hen? Hvis skoleforliget bryder sammen, er der vel nødt til at være formuleret nogle ideer om, hvordan en ny skole, et nyt ideal for skole, lærerrolle og undervisning skal være, ikke?

– Det er der også en masse mennesker, der tænker i. Mens magten er så solidt placeret, som den er, så kan alle vi andre jo godt være ret fri til at få alle mulige ideer. Det bliver jo ikke anarki, der bliver jo ikke borgerkrig. Det bliver bare en pluralitet af ideer, hvor folk skriver alt muligt om, hvad lærerrollen er, og hvad børnene skal lære, og det skal foregå sådan og sådan.

– Så kan man se, hvor indsnævret den gældende læringsdiskurs er i forhold til, hvor mange ideer der faktisk findes i samfundet.

– Den der uenighed, jeg taler om, det er ikke bare for, at det skal være brok, det er jo fordi, det skal frigøre pædagogisk energi og ideer.

THOMAS AASTRUP RØMER

- Siden 2008 lektor i pædagogisk filosofi ved Pædagogisk Institut for Pædagogik og Uddannelse, Aarhus Universitet.
- 1994-2008 Seminarielærer ved Peter Sabroe Seminariet.
- Cand. scient. pol.
- Har blandt andet udgivet bøgerne: At lære noget i en verden uden gelænder (2005), Uddannelse i spænding (2010), Uren pædagogik 1 & 2 (red. sammen med Svend Brinkmann og Lene Tanggaard) (2011 og 2014), Krisen i dansk Pædagogik (2013), Pædagogiske Landskaber (2015) og Pædagogikkens to verdener (2015)
- Har skrevet talrige artikler om pædagogisk-filosofiske emner til danske og udenlandske tidsskrifter.

JEG HAR KÆMPET MIG TILBAGE

ARBEJDSBETINGET STRESS // 29-årige Nina Traczyk havde store forventninger til jobbet som lærer, men arbejdsvilkårene gav hende stress. Kommunen tilbød en stresscoach, men især samtaler med frivillige har fået hende op i lyset igen.

tekst: ERIK SCHMIDT

BERETNING

I 2014 BLEV Nina Traczyk som nyuddannet ansat på Skt. Hans Skole i Odense. Hun brændte for at komme til at undervise og havde store forventninger til sig selv.

Men en presset skoledag med alt for mange, komplekse opgaver, der skulle løses på kort tid, tappede hende efterhånden for kræfter og overblik.

Året efter følte hun, at hun var ved at miste følingen med sig selv og sit arbejde, men hun kæmpede videre og forsøgte at forberede sig ud af problemerne. Mere og mere detaljeret.

Men det hang ikke sammen, for med arbejdstidslovens indførelse i 2014 var forberedelsestiden reduceret og spredt mere eller mindre tilfældigt rundt på skemaet.

I februar 2016 brød hun sammen. Efter et angstanfald blev hun sendt hjem fra arbejdet.

– Jeg brød fuldstændig sammen på arbejde. Så blev jeg sygemeldt og gik hjemme i to måneder, fortæller Nina.

ODENSE-LÆRERNES TRIVSEL

Lærerne i Odense rammes i høj grad af stress. Trivselsrapporterne for lærerne fra 2016 viste, at „sammenhængskraften" i jobbet er ringe.

Balancen mellem arbejdsmængde og arbejdstid, mellem grundrytme og fleksibilitet og mellem undervisning og forberedelse er ikke velfungerende, og opgaver og krav ændrer sig hele tiden. Det skaber mistrivsel.

„Sammenhængskraften" er hele 16.77 procentpoint dårligere end for resten af den store medarbejdergruppe i Odense Kommune, og stressniveauet er 6.66 procentpoint højere.

Kilde: Trivselsrapporten, B&U-forvaltningen, Odense Kommune

De første 14 dage sov hun næsten hele tiden. Kroppen havde brug for restitution.

Med tiden og med hjælp fra kommunale stresscoaches og ikke mindst frivillige fra Coaching Fyn har 29-årige Nina nu kæmpet sig tilbage og begyndte efter sommerferien 2016 igen at arbejde på fuld tid.

FØLTE SIG SOM EN KÆMPEFIASKO

Det var i oktober 2015, at Nina følte, at hun var ved at miste grebet om sit arbejde og sine elever. Det fungerede ikke for hende, men hun ville ikke give op.

– Der er ikke nogen, der skal få mig ned med nakken, tænkte hun.

Men det gik ikke, og Odense Kommune stod parat med fem stress-coachingtimer, som Nina dog siger, hun havde svært ved at bruge til noget.

– Jeg følte groft sagt, at jeg skulle fikses, så jeg kunne komme på arbejde igen.

På skolen blev Nina nu aflastet. Der blev fjernet et par timer fra hendes skema, og hun fik AKT-støtte (støtte til problemer i klassen med adfærd-kontakt-trivsel) i nogle af lektionerne.

Hun prøvede stædigt at holde ud. Den første evne man mister, når man bliver ramt af stress, er evnen til at mærke efter, hvordan man har det.

I februar 2016 gik det så helt galt, og Nina blev sendt hjem fra arbejde.

– Jeg følte mig som en kæmpefiasko og det var én stor falliterklæring. Jeg syntes, jeg var helt alene. Jeg havde gode kolleger, men alle var pressede, og alle havde nok i deres eget.

I april vendte Nina Traczyk langsomt tilbage til jobbet på Skt. Hans Skole. Odense Kommunes stresscoaches anbefalede, at hun startede med fire timer om dagen.

– Jeg fik den hjælp, jeg havde behov for. Man skal ikke presse en stressramt, for kroppen husker. Jeg skulle ikke have tilbagefald.

Nina fik efterfølgende flere timer, og efter sommerferien 2016 startede hun igen på fuld tid.

STOR FAGLIG SPREDNING

Da Nina Traczyk begyndte som lærer på Skt. Hans Skole, blev hun sammen med en kollega klasselærer i 7. klasse, som trivselsmæssigt ikke fungerede særlig godt.

– Der var i klassen en dårlig dynamik mellem eleverne, som ikke tidligere havde gået i klasse sammen.

På Skt. Hans Skole har man i udskolingen fra 7. klasse samlet valgfagene i tre temaer, og Nina havde også fået timer i „sport & sundhed", men der var efter hendes udsagn en meget forskellig grad af interesse blandt de elever, der valgte denne linje.

Nina fik også 8. klasse i alle naturfag. I alt fem timer med geografi, biologi og fysik-kemi. Desuden fem timer med matematik.

I 2015/2016 blev hun klasselærer i en ny 7. klasse og fik en 8. klasse med 29 elever i naturfag og matematik.

– Med stor faglig spredning føles 29 elever som rigtig mange. Hvordan kan man se alle elever i løbet af 45 minutter, spørger hun uden forventning om at få et svar.

– Jeg havde som nyuddannet ikke den store erfaring, men jeg skulle blandt andet have elever screenet hos psykolog. Jeg havde en elev med generelle indlæringsvanskeligheder, som skulle udredes, men det ønskede forældrene ikke. Det trak virkelig tænder ud. Der var også nogen, der skulle have ordblindetest.

For Nina var det svært at nå og at overskue det hele.

– Jeg skulle jo tænke didaktik og planlægge undervisningsdifferentiering, så alle fik noget ud af det. Jeg ville samtidig gerne have fokus på dannelse og præge til fællesskab og til refleksion. Men jeg kom tit til kort, fordi jeg ikke følte, jeg havde tiden.

HALSEDE BAGEFTER

Nina fik malet sig selv op i et hjørne, fordi hendes faglige stolthed ikke tillod hende at komme derud, hvor hun ikke var forberedt og ikke havde kontrol. Hun blev med egne ord „hylet ud af den".

– Jeg er ellers rimelig tilbagelænet og har et positivt livssyn, men jeg begyndte at forberede mig så minutiøst, at jeg vidste, hvad jeg på minuttal skulle foretage mig i timerne.

– Men det holdt jo ikke. Man skal vise eleverne, at man vil dem. Jeg havde bare ikke overskuddet. Jeg halsede bagefter, og havde aldrig følelsen af kontrol. Hele tiden hovsaløsninger, som ikke var i tråd med et forløb. Jeg var kommet helt derud, at jeg var tilfreds, hvis der bare var ro. Det skulle ikke hedde sig, at jeg ikke havde styr på eleverne.

Nina plejede ellers at planlægge undervisningsforløb efter mål, der skulle opnås, men

hun følte ikke, det harmonerede med arbejdstidsloven.

– Der var ikke nogen fordelingsnøgle. Alle fag gav samme forberedelsestid.

– Der var ikke tid til at læne sig tilbage. Vi arbejdede hele tiden. Det var dengang, der var fuld tilstedeværelsespligt, og der var lange dage fra 8.00 til 17.00. Vi var færdige kl. 15.00. Helt færdige. Vi kunne ikke mere, men så var der altså somme tider lige et møde fra 15.00 til 17.00. Vi var fuldstændig drænet for energi, og vi var der, fordi vi skulle være der. Der var ingen kvalitet. Det fungerede ikke.

– Hvis man var uheldig, kunne man komme på arbejde og have en hel dag uden at have tid til at forberede sig. Måske havde man en pause på ½ time, men den var hurtig væk.

OVENPÅ IGEN

Nina Traczyk understreger, at der ikke er tale om en kritik af hendes arbejdsplads og af skolens ledelse.

– De har gjort, hvad de kunne, men de er også pressede.

– Det er snarere et resultat af forandringerne i arbejdstiden og de dårlige budgetter i Odense. Og sådan er det stadig, selv om man siger, der er flere penge. Nu vil man spare tilskuddet til skoler med store klasser. Jeg forstår det ikke.

Derfor har Nina valgt at søge væk fra Odense Kommune. Hun kan, som hun siger, ikke se sig selv agere i endnu en besparelsesrunde.

Men hun er ovenpå igen.

– Jeg har kæmpet mig tilbage. Jeg har lært at sige stop i tide. Tidligere gik jeg ind i alt. Nu kan jeg godt lægge noget fra mig og sige, at det må nogle andre tage sig af.

På trods af at stress er et tabuemne blandt lærere, har alle kolleger kendt Ninas historie.

– Stress er et kæmpetabu. Man er bange for, at det opfattes som et svaghedstegn.

– Men jeg er som en åben bog. Jeg kunne ikke skjule noget. Jeg kunne komme stortudende på arbejde, og jeg havde det ind imellem ad helvede til.

Det er ikke mindst på grund af de frivillige i Coaching Fyn (Coachingfyn.dk) og deres livlineprincip, at Nina er kommet på ret køl, siger hun.

– De frivillige har haft tid nok. Jeg har kunnet ringe nårsomhelst, og deres livlineprincip har fungeret som et sikkerhedsnet for mig.

Når Nina gerne vil fortælle sin historie, hænger det sammen med, at hun gerne vil bidrage til at skabe åbenhed om stress.

– Da jeg blev ramt, følte jeg mig alene, men da jeg kom tilbage til skolen, var der kolleger, der sagde: „Jeg har også været der."

– Det var jeg ærgerlig over og ked af, at de ikke havde sagt før, jeg blev ramt.

HENVISNING TIL PSYKOLOG

Nogle arbejdspladser giver psykologbistand, hvis du har problemer med det psykiske arbejdsmiljø.

Det kan være en fordel, at du undersøger den mulighed, før du kontakter DLF-rådgivningen, da det som udgangspunkt bør være din arbejdsgiver, der betaler for psykologbistand, hvis der opstår psykiske skader på arbejdspladsen.

Hvis du benytter dig af Danmarks Lærerforenings tilbud, skal der gå to år, før du kan blive henvist til psykolog igen.

Hvis du er i tvivl, om din arbejdsplads kan henvise til psykolog, skal du spørge din tillidsrepræsentant, arbejdsmiljørepræsentant, eller din kreds.

Din læge skal i visse tilfælde henvise til psykolog over sygesikringsordningen.

Kilde: Danmarks Lærerforening

Mødet med skolevirkeligheden og arbejdstidsloven sendte i 2016 lærer Nina Traczyk til tælling. – Jeg følte mig som en kæmpefiasko, og det var én stor falliterklæring. Jeg syntes, jeg var helt alene. Jeg havde gode kolleger, men alle var pressede, og alle havde nok i deres eget.

Anne-Mette Kæseler Jensen
Formand
Tlf. 23301268

Dennis Vikkelsø
Næstformand
Tlf. 26292099

Niels Munkholm Rasmussen

Charlotte Holm

Peter Hougaard

Ida Holm Clemensen

Tine Steendorph

Anette Essler Helmer

Anders Sund Pedersen

OLF MENER

af Af Anne-Mette Kæseler Jensen, formand for Odense Lærerforening

Lokalaftalen år 2 – forbedret udmøntning

LOKALAFTALEN FORTSÆTTER INDHOLDSMÆSSIGT uændret. Der er dog enighed om, at udmøntningen af lokalaftalens intentioner har været udfordret år 1, fordi den blev politisk besluttet meget sent i skoleåret. Det betød, som det også fremgår af sagsfremstillingen til byrådet, „at planlægningsprocessen på mange skoler allerede var i fuld gang. Der var derfor ikke i praksis tilstrækkelig mulighed for at efterleve lokalaftalens intentioner." Samtidig er der i Odense Kommunes budget indskrevet, at trivslen skal forbedres.

Vi bygger derfor videre på år 1 på baggrund af evalueringerne. Der er især to forhold i aftalen, hvor det mange steder ikke opleves, at lokalaftalens intentioner er blevet til virkelighed. Forhold som gør det vanskeligt for lærerne at lykkes med undervisningen:

1. At ledelsen udover 5-timerspuljen „afsætter et antal timer til den enkelte lærer, så der sikres balance mellem undervisning og forberedelse", og „at skolelederen tilstræber, at timerne placeres i arbejdsdagens yderpositioner".

Både oplevelsen af en manglende balance i forhold til at kunne forberede undervisningen og en manglende fleksibilitet pga. placeringen udfordrer vilkårene for at kunne lykkes med den gode undervisning.

2. I forhold til opgaveoversigten står der i aftalen: „For at sikre, at der sker en prioritering af arbejdsopgaverne, angiver lederen forventet tid på arbejdsopgaverne".

Også her er der mange steder en oplevelse af, at det ikke er lykkedes år 1.

Følgende tiltag, udover det daglige lokale samarbejde, skulle gøre det muligt at forbedre udmøntningen år 2:

- Tabulex er igen det anvendte skemalægningsværktøj. Tabulex vurderes at være langt bedre til at levere en god planlægning af arbejdsdagen.
- Der planlægges en temadag for skoleledere og TR, hvor der er fokus på den gode opgaveoversigt med balance mellem opgaver og tid, forberedelse og undervisning.
- Bilag om prøveafvikling udarbejdes.
- En præcisering forventes at reducere antallet af lærere med undervisningstimer over 780 væsentligt.
- Desuden udsendes en række præciseringer i forhold til lokalaftalens intentioner.

Lokalaftalen evalueres ved udgangen af 2017. Vi håber, at det år 2 vil lykkes at nå langt i forhold til lokalaftalens intentioner.

Bondo i Odense 1. maj

Odense Lærerforenings formand, Anne-Mette Kæseler Jensen er altid til 1. maj-fest for at repræsentere foreningen med hovedbudskabet „Styrk folkeskolen!". Billedet her er dog fra en anden manifestation. Hovedforeningens formand, Anders Bondo Christensen, var indbudt til at tale, og han fik selskab af både Mette Frederiksen (S) og andre toppolitikere fra SF og Ø. I den musikalske del var lærerne i Odense også godt repræsenteret. „Tankens bager" leverede musikken, og her var det lærer Claus Dencher, der hev i strenge og mikrofon.

Bent var en livline for mange medlemmer

Mindeord om Bent Th. Hansen

tekst: ANNE-METTE KÆSELER JENSEN PÅ ODENSE LÆRERFORENINGS VEGNE

Fredag den 24. februar fik vi den triste meddelelse, at vores afholdte konsulent gennem mange år, Bent Th. Hansen, stille var sovet ind efter kort tids sygdom.

Bent har i næsten 30 år været en gennemgående og stabil person i Odense Lærerforening. Han har gennem tiden været et centralt omdrejningspunkt og en livline for utallige medlemmer. „Ring til Bent" var svaret rundt om på skolerne, når der var spørgsmål, der trængte sig på. Bent var på én gang kendt for sin faglighed og grundighed og samtidig for at være et meget lyttende og omsorgsfuldt menneske. Mange lærere, der har haft et problem i deres arbejdsliv, har oplevet Bents store evne til at finde løsninger, så de kunne komme videre.

Bent blev første gang en del af Odense Lærerforening, da han i 1979 blev valgt som tillidsrepræsentant på Humlehaveskolen. I 1982 blev han valgt ind i Odense Lærerforenings styrelse. Han blev i begyndelsen især kendt som kassereren og som medlem af Løn- og tjenstligt udvalg på grund af sin store flair for tal og enorme indsigt i regler og paragraffer.

I 1989 blev Bent ansat som konsulent i Odense Lærerforening. En stilling, som han lige siden har brændt for, og som har fyldt en meget stor del af hans liv. Det er et meget stort tab for medlemmer, tillidsvalgte og kolleger i Odense Lærerforening, at Bent ikke længere er her.

Vores tanker går til børnene Sanne, Mads og Christian.

Begyndelsen til et vendepunkt

Generalforsamling 2017

– 2016 blev et begyndende vendepunkt for folkeskolen i Odense, sagde formanden Anne-Mette Kæseler Jensen på Odense Lærerforenings generalforsamling den 10. marts.

– Det lykkedes at stoppe besparelserne på skoleområdet, og skatten blev sat op med henblik på at investere i blandt andet folkeskolen. Desuden er der indgået en lokalaftale, og ønsket om forbedret trivsel er skrevet direkte ind i budgettet

– Men selvom vi er nået langt i Odense, er der lang vej op, når man på stort set alle områder skal starte fra bunden. I beretningen kom hun desuden ind på emner som it, modtageklasser, balance mellem opgaver og tid, opgaveoversigten, ytringsfrihed, trivsel, lokal løn og tillid. Hun gav udtryk for håb om, at vendepunktet i Odense må blive begyndelsen til en styrket folkeskole

– Lad os finde gode løsninger sammen, for "Det land, som ikke er ven med sine lærere, vil aldrig lykkes!", sagde hun med henvisning til en udtalelse fra en svensk prins.

Både børnekoret, Brandt og Bondo bidrog til en indholdsrig, hyggelig og kulturel generalforsamling, hvor enigheden tilsyneladende var så stor, at der for første gang i mange år ikke var nogen diskussion om ét eneste punkt.

Ku' det ikke være skønt at få lidt mere ud af dine penge? Besøg Slotsgade 2 og hør hvordan

Som medlem af DLF kan du få en lønkonto med hele 5% i rente. Det er Danmarks højeste rente og betyder, at du får mere ud af dine penge. LSBprivat®Løn giver dig 5% i rente på de første 50.000 kr. Og ja, så er der 0% på resten. Du skal ikke betale nogen gebyrer for at have en lønkonto i Lån & Spar.

Sådan får du 5% på din lønkonto – Danmarks højeste rente

- Du skal være medlem af DLF – og have afsluttet din uddannelse.
- Du skal samle hele din privatøkonomi hos os. LSBprivat®Løn er en del af en samlet pakke af produkter og services. Og vi skal kunne kreditvurdere din økonomi i forhold til den samlede pakke.
- Du behøver ikke i første omgang at flytte dit eksisterende realkreditlån, men nye lån og eventuelle ændringer skal formidles gennem Lån & Spar og Totalkredit.
- Rentesatserne er variable og gældende pr. 1. januar 2017.

Fokus på det, der er vigtigt for dig

Hos Lån & Spar i Slotsgade 2 får du en personlig rådgiver, som investerer tid til at høre dine behov og ønsker og du får klar besked. Hvis det er det du kigger efter, så ring til os direkte på 6314 3000 – eller skriv til os på odense@lsb.dk
Lån & Spar har eksisteret siden 1880. Vi har altid sørget for, at helt almindelige mennesker kan gøre bankforretninger på ordentlige betingelser.

Ring til Lån & Spar: 6314 3000
eller send en mail til odense@lsb.dk

Rådgivningscenter Odense
Slotsgade 2
5000 Odense C
Tlf: 6314 3000
Email: odense@lsb.dk

lån & spar

din personlige bank

LOKALAFTALEN FORLÆNGET

LOKALAFTALE // Ingen forbedringer af selve lokalaftalen. Lokalaftalens år to skal bruges på at opnå en bedre og mere fyldestgørende realisering af aftalen. Ny evaluering i slutningen af 2017.

tekst: ERIK SCHMIDT

BERETNING

LIGE SIDEN DEN skelsættende lærerlockout i april 2013, der lagde skolerne øde i næsten en måned, og det efterfølgende lovindgreb den 25. april, der dikterede lærernes arbejdstid, har Odense Lærerforening forsøgt at indgå en lokalaftale med Odense Kommune.

Men samarbejdsånden havde lidt et knæk, og en byrådsbeslutning forhindrede effektivt, at en aftale kunne indgås.

Derfor var det en stor begivenhed, da det den 27. april 2016 under stor politisk og mediemæssig bevågenhed lykkedes lærerforeningens formand, Anne-Mette Kæseler Jensen og B&U-rådkvinde Susanne Crawley Larsen (R) at blive enige om en lokal aftale om lærernes arbejdstid.

Det er dog ikke gået helt smertefrit at realisere aftalens indhold. Flere skoleledere har oplevet udfordringer med planlægningen af skoleåret.

Det skyldes angiveligt, at indgåelsen af aftalen kom på et tidspunkt, der lå meget tæt på det nye skoleårs planlægning.

Men nu er aftalen blevet forlænget til og med skoleåret 2017/2018.

Byrådet vil simpelthen have længere tid til opfølgning og evaluering af aftalen, og der udsendes en række præciseringer om lokalaftalens intentioner. Der vil desuden blive afholdt en temadag for skoleledere og tillidsrepræsentanter, hvor der er fokus på den gode opgaveoversigt med balance mellem opgaver og tid, forberedelse og undervisning.

NY EVALUERING

Børn- og Ungeforvaltningen ønsker, at planlægningen af skoleåret 2017-18 kan blive mindre hektisk og med forlængelsen nu kan ske på baggrund af lokalaftalen.

Aftalens elementer skal indarbejdes så tidligt som muligt i skoleårets planlægning, slås det fast i oplægget til byrådet.

De foreløbige tilbagemeldinger fra lærere og skoleledere beskriver en række områder, der kræver „nærmere fokus“, som B&U-forvaltningen vil arbejde videre med.

De er baseret på oplevelser, der har fundet sted kun få måneder inde i første aftaleår.

Det vidnede om lokalaftalens store byrådspolitiske betydning, at daværende borgmester, Anker Boye selv forestod medieseancen, hvor lokalaftalen skulle præsenteres. T.v. lærerforeningens Anne-Mette Kæseler Jensen.

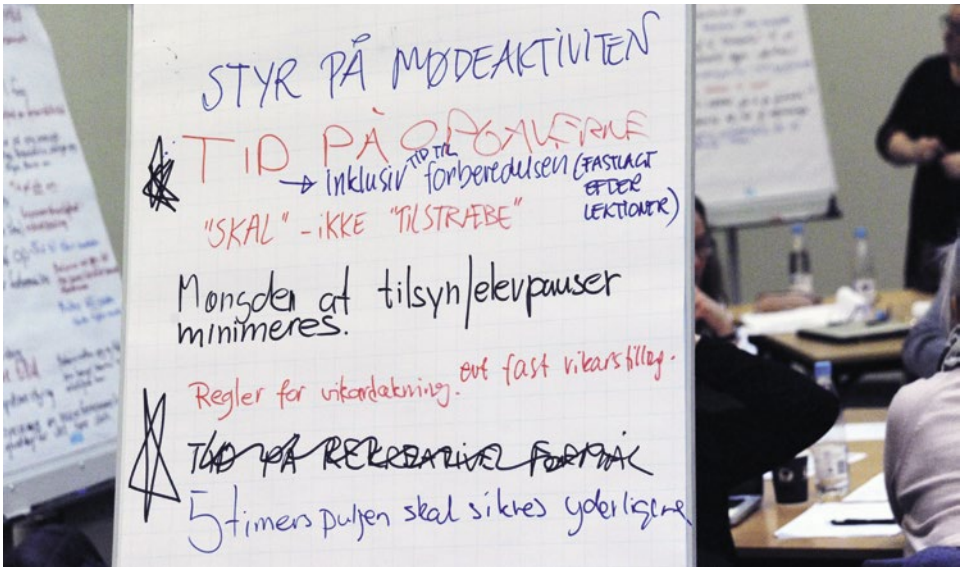

Lærerne og deres tillidsrepræsentanter har brugt masser af tid på at drøfte mangler ved og mulige forbedringer af lokalaftalen. Men B&U-forvaltningen vil have mere tid til realiseringen af aftalens indhold og en ny evaluering.

Lærerne har ifølge lærerforeningens tilbagemelding været tilfredse med den øgede fleksibilitet. Det skyldes ikke mindst de fem ugentlige timer til forberedelse, som lærerne selv kan disponere over. Men lærerne gør også opmærksom på, at det har skortet på tid og opmærksomhed fra skoleledelsen til at få afstemt opgaverne.

Skolelederne har ifølge deres forening også oplevet, at lærerne er glade for den øgede fleksibilitet, hvilket har medvirket til at øge tilliden og forbedre arbejdsmiljøet.

Men det nævnes også, at der er „udfordringer“ med den konkrete planlægning af bl.a. lærerskema, elevskema, opgaveoversigten og placeringer af møder. Det er ikke så lidt.

B&U-forvaltningen forventer en ny evaluering af aftalen ved udgangen af 2017, og den forventes at blive mere retvisende.

Det er rådkvinde Susanne Crawley og forvaltningens intention, at aftalen også kan fortsætte ud over skoleåret 2017-18.

Mette Uhrnfeldt var tidligere i folkeskolen, men er vild med den mere fleksible arbejdstid på Giersings Realskole, som giver hende mulighed for at arbejde med større musikprojekter.

PRIVATSKOLER VÆLGER MELLEM GULD

LÆRER PÅ PRIVATSKOLE // Giersing udvider og har ansat yderligere otte lærere på baggrund af svimlende 342 ansøgninger. Lærerne er underlagt arbejdstidsregler, der svarer til folkeskolens, men reglerne fortolkes friere, og der er masser af plads til ildsjæle som Mette Uhrnfeldt

tekst: ERIK SCHMIDT

BERETNING

PÅ GIERSINGS REALSKOLE i Odense strømmer eleverne snart til. Et køb af en nabobygning har gjort det muligt for skolen at udvide og på bekostning af folkeskolen give plads til yderligere 180 elever, så skolen fremover i alt vil have et elevtal på 756.

Der er netop ansat otte nye lærere, og skolens leder, Poul Haahr Pedersen, siger til Fyens Stiftstidende, at skolen „vælger mellem guld. Det er helt vildt, hvor mange dygtige lærere, der er." Der har været 342 ansøgere til de otte stillinger.

Lærer Mette Uhrnfeldt skiftede allerede for syv år siden fra Skt. Hans Skole, hvor hun også havde været syv år, til Giersing.

– Det var en tilfældighed, at jeg skiftede fra folkeskolen til det private, og på mange måder er der ikke den store forskel, men jeg elsker at være her!

– Lærere er samme slags, uanset om vi er det ene eller det andet sted. Vi er et fællesskab. Men siden lockouten er der sket noget. Folkeskolen er nok blevet mere ufleksibel, og vi har faktisk også været igennem nogle svære år.

FOR TIDEN FREDAGSFRI KL. 12.00

– Vi blev også lockoutet. Lige derefter famlede alle lidt, og vores ledelse var presset. Vi var ligesom en del af noget, som vi alligevel ikke var en del af. Klask, sagde det bare. Men nu er der smil igen. Lærerne på Giersing er i princippet stadig underlagt de samme arbejdstidsregler, som gælder i folkeskolen. De fortolkes blot anderledes.

Hvis en lærer ønsker det, kan han eller hun lave en individuel forståelse med lederen om, at en del af arbejdstiden ikke foregår på skolen.

Sådan er det for Mette.

– Det er min redning, siger hun.

– Her på Giersing er der højt til loftet, og det betyder sindssygt meget for mig. Jeg møder åbne døre. Her skal jeg ikke kæmpe for morgensang eller musikarrangementer, for jeg træder ind i en tradition.

Mette underviser i dansk, engelsk og musik.

Hun er passioneret musiklærer, og halvdelen af hendes timer er bundet op på dette fag.

Da LærerBladet møder hende fredag, har hun fri klokken 12.00.

– Jeg har lavet musical med 6. årgang til klokken 15.00 hver fredag i en periode fra september til februar. Så nu har jeg tidligt fri om fredagen.

Eleverne har selv været med til at lave musicalen, der har handlet om filosofi i børnehøjde.

Der har været ialt været 4-5 lærere tilknyttet musicalprojektet, som to klasser har deltaget i.

– Det er dyrt, men det giver skolen status, og forældrene elsker det.

I PERIODER 60-70 TIMER

Onsdag er fast mødedag, men hvis der ikke er møder, har Mette Uhrnfeldt for tiden onsdagsfri. Det skyldes, at hun har brugt sine timer op på valgfaget „Event og performance" i 10. klasse.

– Det var sådan noget med at gøgle og prøve grænser. Jeg har også et valghold til musik, som vi for sjov kalder for „Upperclass", og jeg har også børnekoret. I perioder har jeg arbejdet 60-70 timer om ugen.

– Det giver mening for mig at arbejde på den måde.

I sit private liv synger Mette Uhrnfeldt i tre-fire bands og musikalske konstellationer. For nogle år siden deltog hun i „Så det synger" med Michael Carøe som vært, og vandt 250.000 kr., da hun „låste teksten" til et One Two-nummer og frejdigt sang de ni ord, der skulle udfylde Carøes tomme felter.

For tiden er hun sammen med den tidligere Melodi Grand Prix-vinder, Lise Haavik, ved at forberede et nyt ABBA-koncept, Absolute ABBA, og i forvejen har hun sit eget band og tager også gerne ud med Voices of Witches, der består af 12 kvindelige sangere med solokvalitet.

PLADS TIL ILDSJÆLE

„Guldet" fra folkeskolen er på vej ind på Giersing.

-Der er også mange ildsjæle i folkeskolen, og selv om forholdene er blevet mindre fleksible, så holder man jo ikke helt op med at brænde for sit lærerjob, siger Mette.

– Men jeg elsker det her, og jeg kender min bedste sendetid.

Ikke alle lærere på Giersing er glade for så fleksible rammer som Mette Uhrnfeldt. Nogle vil gerne have mere struktur og fast tilstedeværelse på skolen. Det er en ret, de har.

Mette Uhrenfeldt er glad for sine kolleger.

– Vi har de vildeste fagfaglige lærere, som også er passionerede på deres måde.

– Det er noget af det fede ved Giersing. Nogle arbejder med fuld tilstedeværelse, og andre har mere fleksible arbejdstider. Det fungerer side om side.

Men selv om Poul (Giersings skoleleder, red.) somme tider river sig i håret over mig, så er det vigtigt for mig, at jeg føler, jeg kan være den, jeg er.

Derfor fravælger nogle forældre folkeskolen

FRAVALG AF FOLKESKOLEN //

Forældre forbereder etablering af friskole i Odense NØ. Konstante nedskæringer, for lange skoledage og for mange test er årsagen.

tekst: ERIK SCHMIDT

JACOB OG LOUISE FRIIS fra Agedrup er blandt de forældre, der har overvejet at flytte deres børn på friskole. De har fire børn, som er 10, 7, 5 og 2 år. Faktisk er de sammen med andre forældre i gang med at forberede etableringen af en ny friskole i det nordøstlige Odense.

Jacob og Louise synes, at folkeskolen de senere år har været præget af nedskæringer, alt for mange mål og test og alt for lange skoledage.

– Det er ikke relevant med alle de mål og test, og jeg tror ikke et sekund på, at det er godt for børn med sådan en skole. Hvad skal man bruge det til?

– Vores pige, der går i 3. klasse, sagde allerede i 2. klasse, at hun var træt af at skulle opstille mål. De skal jo bevidstgøres om deres egen læring. Det er blevet enormt styrende i folkeskolen. Men hvorfor kan ungerne ikke bare være der og modtage faglig og dannende undervisning?

– Selvfølgelig skal læreren være opmærksom på, hvad eleverne kan, men ikke i den grad, som systemet kræver. Til gengæld betyder det rigtig meget med en god lærer.

LÆRE AT LØSE PROBLEMER

Jacob Friis mener, at børn i skolen skal tilegne sig viden og almen dannelse, og så skal de ikke mindst lære at løse problemer.

– Børn lærer ikke at håndtere problemer i dag. Sådan noget som at kunne argumentere og at acceptere, når andres argumenter er bedre, er også vigtigt.

De skal jo lære af livets facetter. Så styrkes trivslen af sig selv.

– Børn skal bare afsted! Ud og tilegne sig viden. Men de skal også lære at sætte sig ned og læse en faglig tekst.

Friskoleprojektet skrider fremad, og én af de allerstørste fordele ved denne form for skole er, at man bedre kan forme skoledagen. Der er kortere vej for beslutningsprocesserne end i folkeskolen, siger Jacob, der selv har siddet i en skolebestyrelse. Det giver bedre muligheder for at håndtere kritik. Som forældre har Jacob og Louise været ude for, at kritik blev modtaget med en bemærkning om, at der jo er frit skolevalg i Odense.

Jacob Friis, der er forælder til fire børn, er sammen med andre forældre ved at forberede etableringen af en ny friskole.

KULTURBÆRENDE FOLKESKOLE

Anne-Mette Kæseler Jensen fra Odense Lærerforening er bekymret for udviklingen.

– Det er fint nok, hvis privat- og friskolerne er et tilvalg for de få, men det må ikke blive et fravalg af folkeskolen for de mange.

– Folkeskolen er den største kulturbærende institution, vi har, og det er skidt for samfundet og for demokratiet, hvis vi deler os op efter økonomisk formåen, religion og politisk retning.

– Åndsfrihed, ligeværd og demokrati er nogle af de bærende værdier i folkeskolen, og det er de værdier, der har båret vores samfund gennem mange år.

Det er Anne-Mette Kæseler Jensens vurdering, at nogle forældre i disse år fravælger folkeskolen, fordi de møder besparelser i ét væk, men også fordi de ønsker mere forpligtende fællesskaber, solide kundskaber og kendte værdier.

– I en årrække har folkeskolen været lavt prioriteret. Nu må der investeres, så vi kan styrke folkeskolen!

AKTUELT KVARTER

„At mestre et håndværk giver samme intense oplevelse af livsglæde og koncentration som mindfulness – og i modsætning til isolerede retreat-øvelser i eget selskab, så bidrager håndværket til noget andet end en selv.“

Professor Lene Tanggard i Kristeligt Dagblad,
2. januar 2017

Opfordring til Riisager

„NI MÅNEDER er der snart gået, siden vi blev enige om, at man skulle forenkle målene, og alligevel er der tilsyneladende ingen lovbehandling i gang. Vi venter stadig på regeringen. Det her må og skal gennemføres inden næste skoleår. Derfor er vores opfordring til undervisningsministeren: Lad os på tværs af partierne forenkle de fælles mål og give skolerne mere frihed. Og lad os gøre det hurtigt, så vi kan give vores dygtigere lærere og pædagoger rum til at fokusere på undervisningen og eleverne.“

Marianne Jelved, Annette Lind og Jacob Mark i læserbrev i Politiken,
9. 3. 2017

Odense kåret til årets elevvenlige kommune 2017

DANSKE SKOLEELEVER kårede i fredag den 31. marts Odense til Årets Elevvenlige Kommune. Prisen gives til kommuner, der gør en ekstra indsats for at styrke elevdemokratiet. Odense Kommune har i samarbejde med byens skoler oprettet et fælles elevråd for alle kommunens skoler, og derfor får de prisen i år.

Odense.dk, pressemeddelelse
1. 4. 2017

FOA fortrød

„DET HAR givet anledning til en del kritik, at FOAs pædagogiske sektor har tilsluttet sig „Samarbejde om en mere motiverende og varieret skoledag“ med blandt andre BUPL og Kommunernes Landsforening.
Jeg og FOAs øvrige ledelse har desværre ikke været involveret i sektorbestyrelsens diskussion om den beslutning, som jeg for at sige det lige ud er helt uenig i.
Jeg er uenig af en relativ simpel årsag. Nemlig den, at Danmarks Lærerforening ikke har kunnet tilslutte sig samarbejdet. (...)“

FOA-formand Dennis Kristensen på sin facebookprofil,
19. 3. 2017

McKinseys reformopgave

„(...) MINISTERIET købte konsulenter for i alt 17 mio. til implementering af reform og arbejdstid. (...)
Ifølge en beskrivelse fra undervisningsministeriet har McKinsey rådgivet i forbindelse med etableringen af Implementeringskontoret, hvor den verdenskendte konsulentvirksomhed blandt har bidraget med:
„Metodeudvikling af et samlet statusvurderingsværktøj i undervisningsministeriet, der løbende giver gennemsigtighed i status for de væsentlige opgaver i ministeriets egen implementeringsindsats, fx udviklingen af forenklede Fælles Mål, læringskonsulenternes arbejde og opstilling af et evaluerings- og følgeforskningsprogram“, skriver ministeriet i et af to dokumenter sendt til folkeskolen.dk.
McKinsey har ifølge ministeriets desuden „bistået med at identificere“ de nøgletal og måleindikatorer, som reformen bliver målt på.

Folkeskolen.dk,
15. 3. 2017

130.000 kr. til diskrimineret lærer

„DET VAR i strid med loven, da Odense Kommune for nogle år siden satte en ældre lærer på den sorte liste i forbindelse med en sparerunde.
Østre Landsret har derfor dømt kommunen til at betale læreren 130.000 kroner plus renter. Han blev udsat for ulovlig forskelsbehandling på grund af alder. (...)
Denne lærer fik umiddelbart efter sparerunden job et andet sted, men krænkelsen udløser alligevel de nævnte 130.000 kroner plus renter.
Oveni skal kommunen også betale sagsomkostninger på 68.000 kroner.
I dommen citeres en udtalelse til pressen fra daværende børne- og ungerådmand Stina Willumsen (SF).
– Vi skal have mulighed for at skille os af med lærere, hvis der er brug for nye kompetencer. Og så skal vi have de nye lærere ind på arbejdsmarkedet, sagde hun. (...)“

Ritzau,
4. 4. 2017

Både konservativ og progressiv

„(...) JEG MENER, det er meget positivt, at man ikke har kunnet styre skolen. Det har været det sted, hvor man lærte at tænke kritisk. Det var der, hvor man var samfundskritisk. Derfor fik lærere tit skudt i skoene, at de var røde. Og de var også progressive i forhold til at være kritiske. Samtidig var de konservative - der har været kultur og fag, man ville bibeholde. Skolen er altid på en gang konservativ og progressiv. Den bevarer nogle ting og nytænker andre for at finde ud af, hvad den nye generation skal vide og tage stilling til, siger Iben Valentin Jensen. (...)“

Folkeskolen.dk,
13. 3. 2017

AKTIVITETSKALENDER 2017 FOR FRAKTION 4
PROGRAM FOR FØRSTE HALVÅR 2017

MAJ	1.	**INFO**	Tilmelding til Fanø-ophold fra kl.12.00 (middag). Tilmelding til Inge Krause: tlf. 3195 1651/mail: ingekrause2003@yahoo.dk
	5.	**FAGLIGT MØDE**	Tilmelding til Lis Grüner: tlf. 2032 2131/mail: lisgruner@hotmail.com
	8.	**INFO**	Sidste frist for tilmelding til sommerudflugten.
	15. – 18.	**REJSE**	Forårsrejse til Læsø sammen med de øvrige fynske kredse. Tilmelding senest 1. februar.
	30.		Sommerudflugt til Aarhus, den europæiske kulturhovedstad, bl.a. med besøg i vikingeafdelingen på Moesgaard. Udførligt program kan ses på hjemmesiden.
AUGUST	29.	**MØDE**	Musikalsk indslag. Nærmere følger.
SEPTEMBER	26.	**MØDE**	Min tid som chef for „Rullemarie“ ved major Poul Nedergaard
OKTOBER	31.	**MØDE**	Program følger
NOVEMBER	26.	**UDFLUGT**	Juletur til Nyborg og omegn. Endeligt program kommer senere.
DECEMBER	5.	**JULEMØDE**	Julemøde

Hvor intet andet er nævnt, foregår møderne på Skt. Klemensskolen, hvor der er en deltagerbetaling på 20 kr.
HUSK: Altid tilmelding til månedsmøderne senest fredagen før til: Inge Krause, tlf.: 3195 1651 eller mail: IngeKrause2003@yahoo.dk

De tager i byen med drenge der har høretab

HØREKONSULENTER //
Når der skal forhandles, kalder Maria og Mette på lærerforeningen

tekst: ERIK SCHMIDT

Maria Møldrup (t.h.) lægger øret til kollega Mette Ehmsen.

BERETNING

DER ER FIRE hørekonsulenter i Odense Høreteam, som arbejder professionelt med de børn og unge i Odense, der har høretab. Nu har teamet fået bevilget 15.000 kr. fra Oticon Fonden til nogle sjove hørecaféarrangementer til Odense-drenge med høretab. Mange af drengene trænger nemlig til at komme ud sammen med andre drenge, som er i en lignende situation.

Maria Møldrup og Mette Ehmsen er begge hørekonsulenter. Maria er audiologopæd og Mette er pædagog med diplomuddannelse som tale-høre-pædagog. Men begge er medlemmer af Odense Lærerforening.

Konsulenterne hører hjemme i høreommunikationscenter Fyn, som før 1. januar 2017 hed Sprogets Hus. Her er der i alt ca. 20 ansatte, der arbejder i et stammeteam, et stemmeteam og altså et høreteam.

I alt er der 215 børn og unge med høretab i deres kartotek. 105 af dem har høreapparat, 8 har øresneglimplantat og 13 har et ba-høreapparat, der er forankret på knoglen. Resten har problemer med at skelne stemmer i støj. Det er der faktisk en del i børnehaveklasse og 1. klasse, der har. Der arbejdes også med voksne, som har funktionslidelser inden for de nævnte områder.

FØLGER BØRNENE

Konsulenterne fra børnehøreteamet følger i nogle tilfælde et barn med høretab fra de er helt små. De følger med i barnets og ofte også familiens udvikling. De samarbejder med lærere, pædagoger og skoleledere, og de rådgiver og vejleder om, hvordan det kan være at have et barn med høretab i klassen.

– Alle i klassen skal vide, at barnet har særlige behov. Det har brug for mindre støj. Det er vigtigt med øjenkontakt, når man taler med barnet. Det skal hjælpes ind i fællesskaber. Prik på skulderen kan være smart. Frikvarterer er tit konfliktfyldte. Der er meget at tage højde for, siger Maria.

SOCIALT BOOST TIL DRENGENE

– Mange drenge har et særligt behov, siger Mette. Det er derfor, vi har søgt om midler til hørecaféarrangementerne.

– Det er blevet til fire arrangementer for drenge mellem 6 og 17 år med høretab. Vi har været ude at bowle og køre gocart. Senest har vi været i Crazy Zone, hvor de blev sluppet løs i en spille- og event-hal.

– Alle fire arrangementer er udelukkende ment som et socialt boost til drengene, som ellers har svært ved at komme ud og deltage i noget, der har med høreapparater at gøre.

Fire gange om året holder formand Anne-Mette Kæseler Jensen og konsulent Bo Tryggedsson møde med tale-hørekonsulenterne.

– Det er OLF, der forhandler overenskomst og lokal løn for os, og det er vi meget tilfredse med, siger Maria Møldrup.

Pensionist, bliv hængende!

Kom med til ét af arrangementerne i Fraktion 4!

tekst INGE KRAUSE, FRAKTION 4

INDLÆG

VI VED GODT, at en hel ny verden venter, når det travle skolearbejdsliv er slut, og du går på pension/efterløn. Nu skal der åbnes nye døre, og fristelsen til at melde sig ud af Danmarks Lærerforening er stor.

Men stop lige op og overvej om det måske kunne være en god idé at forblive i fællesskabet med såvel aktive som pensionerede kolleger i Fraktion 4, pensionisterne i DLF. Det årlige kontingent er pt. 1.257 kr. Medlemsfordelene kan vise sig at være mange!

Fagpolitisk kan din kreds vejlede om pensionsforhold og lignende. Vi har et hovedbestyrelsesmedlem, der er med i Lærernes Centralorganisation, og vi har delegerede til kongresser m.m.

Af andre fordele kan nævnes mulighed for at deltage i fire årlige seniorkurser, leje af foreningens ferieboliger, ophold på foreningens kursusejendomme til nedsat pris og måske først og fremmest deltagelse i det sociale samvær i vores lokale Fraktion 4-kreds, hvor et lille udvalg planlægger årets gang med møder, udflugter og rejser.

Hold øje med os i LærerBladet og på Lærerforeningens hjemmeside og kom med til et af vore arrangementer!

Jeg håber vi ses!

På vegne af Fraktion 4 - kreds 82.
Inge Krause

POST B
PP DANMARK

DET INDRE MARKED

Kommune-parlør

– MENIGMANDS GUIDE TIL KOMMUNESPROG

HÅNDHOLDT

adjektiv, -, -e

Ordet kendes f.eks. fra „håndholdt telefon" og „håndholdt kamera". På kommunesprog bruges det i overført betydning om noget, der tilpasses den enkeltes ønsker og behov efter en individuel vurdering. Det kunne være rigide ordninger som f.eks. overenskomster, der fraviges til fordel for individuelle, lederbestemte ordninger, der løbende laves om alt efter lederens dagsform. Så har man lavet en håndholdt ordning.

DU DANSKE SPROG

NYE DANSKE ORD I 2016

Hvert år optages en række nye ord i det danske sprog. Mange af dem udspringer af konkrete begivenheder fra årets løb, f.eks.: brexit, danexit, gyllegate, panamadokumenter, pokestop, respektpakke, sexelance, skræmmeklovn, smykkelov, trumpist.

FARLIG FISKE-HANDLER!

INDSNÆVRING AF MÅLGRUPPEN!

Hvad elever dog siger!

The girl's best friend

I 8. klasse gennemgås det periodiske system. Vi kommer til det 6. grundstof som er Carbon, det er byggematerialet for diamanter. Pigen har svært ved at svare og for at hjælpe lidt på vej, spørger jeg pigen, hvad drømmer piger om. Hun svarer lynhurtigt Silikone.

Indsendt af Peder Ringgård, Rosengaardskolen

Vis mig den forfatter!

En dreng i 1. klasse er meget sur over fortællingen om Jomfru Maria. Læreren siger, at det jo ikke er hende, der har fundet på den, hvorpå eleven siger: „Hvem er det så? Er det måske skoleinspektøren?"

Indsendt af Lis Andersen, Rosengårdsskolen

HVIS DU TRÆNGER!

Hvad siger dine elever? Send din lille historie til os. I hvert nummer af Lærer-Bladet præmieres én af de indsendte historier med et gavekort på to biografbilletter. Dette nummers vinder er Peder Ringgård, Rosengård-skolen. Gavekortet kan hentes hos Odense Lærerforening.

Dennis Vikkelsø
Bagsideredaktør
dvn@odense.dk

Odense Lærerforening
Klaregade 19, 2. sal
5000 Odense C
Tlf. 6612 6890
082@dlf.org
Odenselaererforening.dk

Bo Tryggedsson
Konsulent

Ulla Krusaa
Sekretær

Tine Skov Hansen
Sekretær